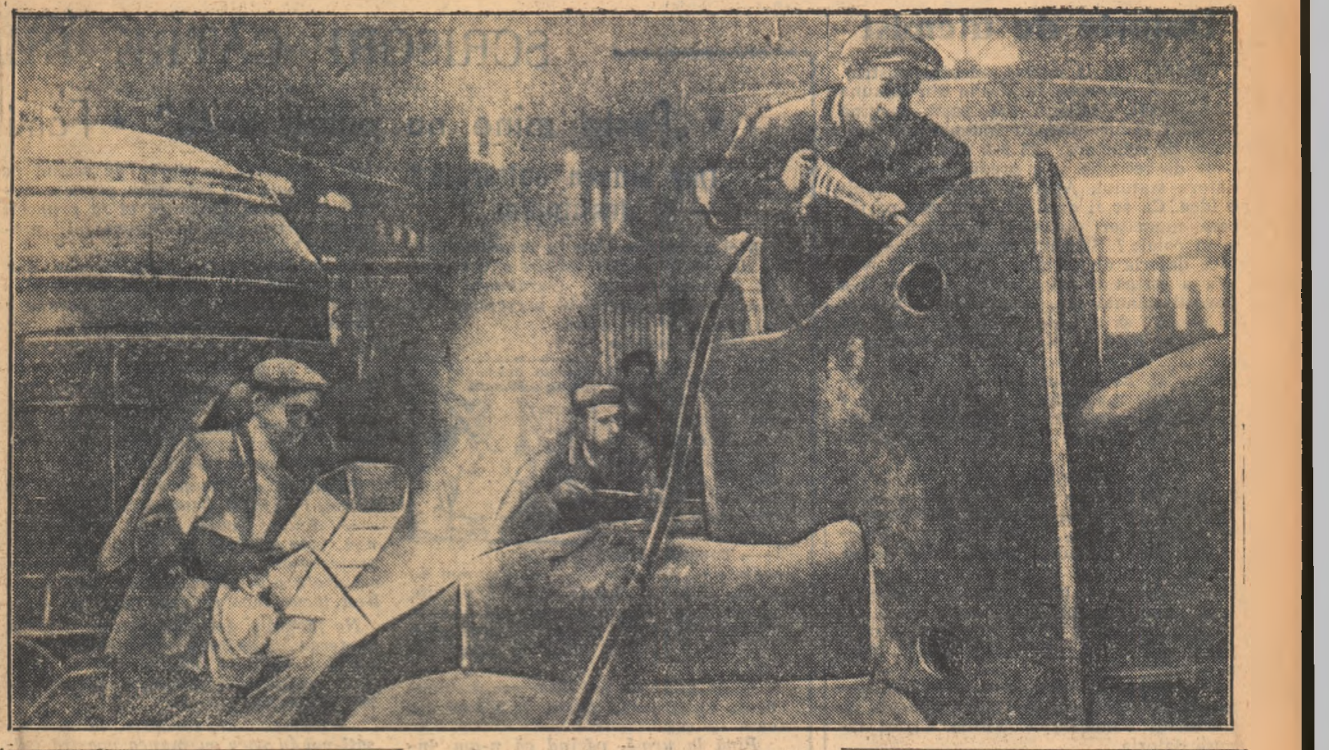
Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul X Seria II-a Nr. 1754 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 16 decembrie 1954

Industria siderurgică din țara noastră se dezvoltă neîncetat pentru a satisface necesitățile mereu crescînde ale industriei prelucrătoare. Muncitorii și tehnicienii din această ramură a industriei obțin pe zi ce trece noi și valoroase realizări. Una dintre acestea este și turbosuflanta A.K. 1300, lucrare distinsă cu Premiul de Stat pe anul 1953. Iată, în clișeul nostru, pe sudorul Stoica N. Anghel din colectivul de realizatori ai mașinii, lucrînd împreună cu o echipă de sudori și cazangii de la secția cazangerie a uzinelor „23 August" din București la asamblarea pieselor unei alte turbosuflante de mare capacitate, ce va lua curînd drumul spre oțelării.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

Poporul romîn susține cu fermitate Declarația de la Moscova

IN ACESTE ZILE, pe întreg cuprinsul patriei noastre, se desfășoară numeroase mitinguri și adunări prin care poporul romîn își dă adeziunea sa totală la Declarația comună a țărilor participante la Conferința de la Moscova. Sprijinul acesta fierbinte și hotărît, acest atașament necondiționat față de hotărîrile istoricei Conferințe de la Moscova, izvorăsc dintr-o adîncă sete de viață liberă și creatoare, izvorăsc dintr-o profundă ură și indignare a oamenilor muncii din patria noastră care-și amintesc suferințele provocate întregii omeniri de militarismul german.

Declarația tov. Chivu Stoica, publicată în ziarele de ieri reflectă odată mai mult hotărîrea de neclintit a poporului romîn de a nu permite reînvierea militarismului german revanșard. Jafurile organizate în economia țării noastre de către militarismul german în primul război mondial, grozăviile provocate de către acesta în cel de al doilea război mondial, nu se pot șterge din memoria oamenilor simpli. 31 de miliarde lei în aur a însumat paguba pricinuită economiei noastre naționale în primul război mondial, iar bugetul Romîniei pe timp de 12 ani a fost înghițit cu lăcomia care-l caracterizează pe militariștii germani, în anii celui de al doilea război mondial.

Toate acestea în timp ce sute și sute de mii de tineri și vîrstnici mureau pentru interese cu care nu aveau nimic comun.

Impotriva uneltirilor unui pumn de miliardari americani care vor să arunce asupra întregii omeniri urgia unui sîngeros și crîncen măcel mondial, poporul romîn se ridică ca un singur om. Poporul nostru nu uită și nu va uita niciodată cele 1.800.000 de victime omenești provocate țării noastre ca urmare a acțiunilor demente ale imperialismului german.

Semnarea Declarației statelor participante la Conferința de la Moscova, de către delegația guvernului Republicii Populare Romîne, este expresia năzuinței nesecate, sincere spre pace a poporului nostru. Poporul romîn cunoaște din propria sa experiență unde duce împărțirea Europei în blocuri opuse unul altuia.

In zilele noastre, aceiași protectori ai militarismului german din primul și din cel de al doilea război mondial, aceiași imperialiști americani sfidînd glasul plin de indignare al popoarelor lumii — încearcă să reînvie Wehrmachtul hitlerist, de pe urma căruia omenirea a avut atît de suferit. Calea spre reînvierea Wehrmachtului o deschid acordurile de la Londra și Paris, la baza cărora stă scindarea și nicidecum unirea tuturor țărilor europene în fața pericolului agresiunii militariștilor germani. Puterile occidentale nu ascund faptul că într-un timp destul de apropiat, Germania occidentală va dispune de o forță armată cu un efectiv de 500.000—520.000 de oameni. Aceasta fără a mai aminti de trupele de poliție existente în Germania occidentală care însumează un număr de 200.000 de oameni, fără a mai aminti de efectivul așa ziselor „unități de serviciu" și alte organizații militarizate auxiliare, fără a mai aminti de toate soiurile de „uniuni soldățești" și de „asociații tradiționale".

In fața unei atari situații, în fața faptului că acordurile de la Londra și Paris prevăd libertatea cercetărilor atomice în Germania occidentală — și după cum se subliniază în știrile din ultimul timp, militariștii germani nu întîrzie să le pună în practică chiar înaintea ratificării acordurilor sus-menționate — „garanțiile" pe care le agită cu disperare cercurile agresive occidentale nu valorează nici doi bani.

Lucrările Conferinței de la Moscova au subliniat că reînvierea militarismului german constituie o gravă primejdie pentru pacea Europei și a întregii lumi și că statele iubitoare de pace nu pot fi surprinse nepregătite de evoluția evenimentelor în Europa. In cazul în care acordurile de la Paris vor fi ratificate — se subliniază în Declarația Conferinței de la Moscova, statele participante sînt hotărîte să ia măsuri comune în domeniul organizării forțelor armate și a comandamentelor lor, cît și alte măsuri necesare pentru întărirea capacității lor de apărare, pentru a ocroti munca pașnică a popoarelor lor, a garanta inviolabilitatea frontierelor și teritoriilor lor și a asigura apărarea lor împotriva unei eventuale agresiuni. Poporul nostru este pe deplin convins că crearea unui sistem de securitate colectivă la care să ia parte toate țările europene este singura cale de a preîntîmpina reînvierea militarismului german.

Poporul romîn sprijină cu mult entuziasm și fermitate Hotărîrile Conferinței de la Moscova deoarece ele corespund năzuințelor sale de a-și construi pe mai departe o viață din ce în ce mai bună, de a colabora cu toate popoarele iubitoare de pace din întreaga lume. Hotărîrile Conferinței de la Moscova, au dat un nou imbold muncii creatoare a poporului nostru, pentru un avînt continuu al economiei naționale și al culturii, pentru ridicarea producției industriale și agricole. Hotărîrile Conferinței de la Moscova au dat totodată un nou imbold oamenilor muncii din patria noastră în munca de întărire continuă a capacității de apărare a patriei.

Muncitorii și inginerii din fabrici, țăranii din satele patriei, savanții din laboratoare, oameni de diverse categorii sociale, tineretul, alături de întregul nostru popor — însuflețit de un fierbinte patriotism — își afirmă cu fermitate hotărîrea de a apăra independența țării și marile cuceriri obținute în anii regimului nostru de democrație populară.

Poporul nostru sprijină întru totul politica externă a guvernului romîn, deoarece aceasta izvorăște din năzuința țării noastre de a colabora cu toate țările, de a apăra cu consecvență pacea, deoarece eforturile guvernului și partidului nostru de a asigura progresul material și cultural continuu al poporului romîn, nu pot fi despărțite de politica de apărare a păcii și independenței naționale — chezășie a realizărilor pașnice ale poporului romîn.

Această năzuință fierbinte spre pace a poporului romîn este însă departe de a fi un semn de slăbiciune. Poporul romîn, care în decursul unei singure generații a suferit de două ori crunta ocupație a militarismului german, este hotărît să dea riposta cuvenită oricărui agresor care va încerca să-i tulbure munca sa pașnică.

„Chezășia securității noastre — a subliniat tov. Chivu Stoica, în declarația rostită la posturile noastre de radio—este prietenia frățească cu popoarele marii Uniuni Sovietice, cu marele popor chinez, cu popoarele țărilor de democrație populară. In cadrul uriașului front al păcii și socialismului, poporul nostru se simte puternic și nu se teme de nici un fel de amenințări din partea ațîțătorilor la război. Poporul nostru nu este singur. El se simte puternic știind că face parte din uriașul front al păcii, democrației și socialismului".

La cercul de limba rusă

In fiecare joi după amiază, la cercul de limba rusă de la Școala elementară din Vîrtoapele, regiunea București, cursanții vin cu regularitate. Iată-i în timpul unei ore: tovarășa profesoară de limba rusă M. Teodorescu citește, traduce lecția și explică cuvintele cu multă răbdare. Apoi fiecare cursant citește și traduce, iar profesoara îi ajută să pronunțe și să traducă cuvintele mai grele.

Așa au reușit membrii corpului didactic de la Școala elementară din Vîrtoapele, care frecventează cursul de limba rusă, să facă progrese în cunoașterea acestei limbi.

Cursanții cercului de limba rusă se mîndresc cu tineri ca Fülop Rodica, sau ca Ardeleanu Aneta care au început să citească „Ogoniok" ca și alte reviste și jurnale sovietice.

Multe lucruri noi au învățat cursanții cercului de limba rusă și din „Ucitelskaia Gazeta" pe care le-o citește cu regularitate profesoara cercului.

Corespondent
POPA MARIA

Pregătesc buna desfășurare a reparațiilor

Zilele acestea, la stațiunea de mașini și tractoare din Caracal au sosit de pe teren tractoarele și mașinile agricole care au fost folosite în campania agricolă de toamnă. Pentru a putea fi folosite cu succes și în campania agricolă din primăvara anului viitor, conducerea stațiunii a luat din timp o serie de măsuri tehnico-organizatorice pentru revizuirea și repararea lor în condițiuni cît mai bune.

O comisie alcătuită din tehnicieni a făcut mai întîi constatarea stării tehnice a fiecărui tractor și fiecărei mașini agricole. S-a întocmit situația necesarului de reparații, pe baza căreia a fost stabilită cantitatea de piese trebuincioase. S-au fixat, de asemenea, echipele de lucru și locul de muncă al fiecărei echipe.

Folosindu-se rezervele interne, a fost construită o baracă provizorie pentru uzină, unde a și fost instalat un grup electrogen care produce energie pentru atelierul stațiunii. De curînd, stațiunea a fost dotată cu un strung nou, cu ajutorul căruia muncitorii vor putea să efectueze reparațiile într-un ritm mai rapid și de mai bună calitate. In munca de instalare cît și de punere în funcțiune a acestui strung și a grupului electrogen, s-au evidențiat strungarul Vladimir Marinov, mecanicul controlor Stelian Cioponea și inginerul Stan Nicolae.

Prin recuperarea deșeurilor au fost confecționate din timp 100 bucăți chei fixe și 1.200 șuruburi diferite, care vor fi întrebuințate la repararea tractoarelor și mașinilor agricole.

In urma acestor pregătiri, la S.M.T. Caracal au și început lucrările de reparații la semănători, batoze și tractoare.

Corespondent
TEOFIL SILVE

PE MARGINEA SCRISORII: „PORNIM CU HOTARIRE SPRE NOUA NOASTRA MUNCA IN AGRICULTURA"

Sîntem așteptați cu dragoste și încredere

Vestea despre hotărîrea studenților din anul IV al Facultății de economia și organizarea agriculturii socialiste, a Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu" din București de a pleca cu toții la sate a sosit și la noi, la Institutul agronomic din Iași. Ea a găsit un puternic răsunet în inimile noastre. Noi am venit la facultate cu gîndul să ne pregătim pentru o muncă minunată, pentru a smulge naturii daruri cît mai multe, pentru a participa la ridicarea agriculturii, la transformarea ei socialistă. Partidul ne-a educat în spiritul dragostei nemărginite față de patrie, ne-a învățat să prețuim munca și să ne închinăm forțele și priceperea noastră fericirii celor ce muncesc.

Practica făcută în unitățile socialiste, la sate ne-a legat și mai mult de problemele agriculturii, ne-a făcut să simțim înalta răspundere pe care o avem, ne-a dezvăluit frumusețea unei munci nu ușoare, dar demne pentru oamenii care vor să trăiască cu adevărat și să realizeze ceva în viață.

Noi disprețuim pe cei de teapa lui Ivan Romică, oameni cu suflet mărunt care vor să-și găsească un locșor călduț, muncă ușoară, lipsită de frămîntări, care își fac un vis din conțopism. Dacă vor fi și la noi oameni care să se lase influențați de asemenea elemente, ne vom face datoria și îi vom ajuta să priceapă că locul nostru este acolo unde pe arșiță, pe vînt, ploaie, trebuie să hotărîm soarta pîinii poporului.

Sîntem siguri că colegii noștri vor merge acolo unde sînt repartizați. Mulți absolvenți din promoția noastră și-au exprimat dorința de a pleca la sate. La Institutul nostru s-a creat o tradiție ca absolvenții să plece la sate și ea va fi respectată. In Bărăgan, Dobrogea, Oltenia sau Ardeal, oriunde vom fi trimiși, noi ne vom duce, căci pretutindeni sîntem așteptați cu dragoste și încredere. Sîntem hotărîți să luptăm pentru a crește producția de cereale, pentru creșterea animalelor cu productivitate mai mare, pentru sporirea cantităților de legume, fructe, struguri, pentru a da viață prevederilor Proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

KIZA CONSTANȚA, FODOR MONICA, CONSTANTINESCU IOAN, NICOLAE VICTORIA, BORȘ DUMITRU, CALAPOD GHEORGHE, ADRIOAIA VASILE, ALEXANDRU ROMULUS, absolvenți ai Facultății de agricultură generală de la Institutul agronomic din Iași.

Aportul inovatorilor

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru). — In scopul de a contribui tot mai mult la creșterea producției și a productivității muncii, colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri de la uzinele „Steagul Roșu" din Orașul Stalin se ocupă cu viu interes de realizarea unui număr tot mai mare de inovații. Despre acest lucru vorbește însuși graficul afișat în cabinetul tehnic al uzinei.

Privind graficul poți afla că la cabinetul tehnic s-au înregistrat în acest an 442 propuneri de inovații, dintre care au fost aplicate în producție un număr de 339. Acestea au adus uzinei o economie în valoare de peste 3.954.000 lei. Ca recompense s-a plătit muncitorilor care au propus aceste inovații suma de 221.733 lei.

Comunistul Săvulescu Mircea, de pildă, în perioada ce s-a scurs de la începutul anului a propus un număr de 16 inovații. Printre acestea se numără și dispozitivul pentru tăiat pietrele de rectificat, fără să mai fie nevoie de diamant. Acest dispozitiv aduce o economie de 306.892 lei. Inovatorului i s-a atribuit o recompensă de 4.689 lei. In afară de dispozitivul pentru îmbunătățirea calității pieselor de frînă care aduce o economie de 260.869 lei, comunistul Oprea Opran mai are încă trei inovații. Exemplul comuniștilor, al muncitorilor vîrstnici, cu experiență este urmat și de utemiștii și tinerii uzinei. Tînărul Jurcan Teodor are mai multe propuneri pentru diferite dispozitive. Cu ajutorul acestor dispozitive se confecționează acum numeroase piese pentru camionul „Steagul Roșu" ce se construiește în uzină.

De asemenea, utemistul Levandovschi Sergiu, inginer la turnătoria de oțel, a propus ca inovație turnarea unor piese cu maselote detașabile. Aplicarea propunerii tînărului inginer aduce o însemnată economie, reducînd în același timp rebuturile.

Luptînd pentru perfecționarea necontenită a procesului de producție, muncitorii fabricii „Steagul Roșu" din Orașul Stalin aduc un aport însemnat la reducerea prețului de cost al produselor lor.

Peste 426.000 lei economii

ARAD (De la corespondentul nostru). — Succesele obținute de S.M.T. Sîntana în acest an sînt grăitoare. Planul lucrărilor de toamnă a fost realizat în proporție de 121,1 la sută, iar planul anual în proporție de 165.6 la sută. Stațiunea a dat anul acesta agriculturii 151 hectare desțelenite. Planul pe tot anul a fost realizat și depășit și pe feluri de lucrări: arat, cultivat, însămînțat, prășit etc. Respectarea normativului de îngrijiri tehnice de către fiecare tractorist a făcut ca mai bine de jumătate din tractoare să meargă anul acesta fără întrerupere. Pe întreaga stațiune s-a realizat anul acesta o economie de carburanți în valoare de 151.142 lei, iar la piese de schimb de 275.184 lei.

Tractoristul utemist Mîtcă Tănase, neavînd nevoie de nici o reparație la tractorul său în toate campaniile, a realizat singur economii în valoare de 28.705 lei. La fel și utemistul Drecin Dumitru a realizat o economie de 23.358 lei.

Printre fruntașii pe stațiune a fost utemistul Foc Urban care a realizat planul anual în proporție de 243 la sută și utemistul Socica Gheorghe care a realizat planul în proporție de 235 la sută. Salariile tractoriștilor au crescut în acest an în campanii pînă la 2—3.000 lei lunar. Tractoristul Mîtcă Tănase a primit pe luna septembrie 3.516 lei, iar tractoristul Drecin Dumitru 2.862 lei.

De curînd, la S.M.T. Sîntana au început reparațiile. Repararea temeinică a tractoarelor va asigura stațiunii un succes și mai mare în anul viitor.

Așa se pregătesc tinerii pentru titlul de utemist

AJUTOR TOVĂRĂȘESC

Azi Sanda Munteanu și Maria Drăgan s-au intîlnit chiar în poarta școlii. S-au salutat cum se cuvine și au pornit spre clasă, împărtășindu-și întîmplări din ziua precedentă. Să vi le prezint. Sînt bune prietene și învață împreună la Școala elementară de 7 ani din Satu Nou, raionul Tecuci. Sanda este conducătoarea unității de pionieri și cea mai bună elevă la învățătură.

Inainte, Maria nu putea să prindă prea ușor materiile predate. Cînd nu știa la lecție, se roșea toată de rușine.

Intr-o zi Sanda i-a spus:

— Vrei să învățăm împreună?

Maria a primit cu multă bucurie. I-ar fi cerut chiar ea ajutorul dacă n-ar fi oprit-o un bob de mîndrie.

Se gîndea: Ce vor spune colegii? „Uite-o că nu poate învăța singură și cere altora să-și bată capul cu ea".

Inițiativa Sandei a scos-o din impas.

De atunci, în fiecare dimineață la orele 7 fetele se întîlnesc la școală ca să revadă împreună lecțiile și să lămurească ceea ce Maria n-a înțeles singură.

Explicațiile limpezi și pline de bunăvoință ale Sandei o ajută pe tovarășa sa să înțeleagă mai ușor la matematică, fizică sau chimie. In prezența ei, exercițiile sînt dezlegate cu ușurință.

Felul de a învăța al Sandei i-a dat mult de gîndit Mariei, care învăța doar lecțiile la care credea că va fi întrebată. Sanda însă i-a spus: „In fiecare zi să citești la toate materiile pe care le avem a doua zi. Noi nu învățăm doar pentru notă. Ceea ce studiem acum ne va folosi mai departe, la școala medie, la facultate sau în activitatea practică, în producție".

Pe măsură ce a trecut timpul, între aceste două fetițe s-a legat o prietenie sinceră și trainică. Cînd s-a deschis cercul de fizică și chimie Sanda i-a zis Mariei:

— Vrei să mergem împreună la cerc?

— Da, i-a răspuns prietena ei.

Acum, alături de celelalte pioniere își îmbogățesc și ele cunoștințele la cercul științific.

Pioniera Drăgan răspunde din zi în zi mai bine. Profesorii au început chiar să o laude iar ea, de fiecare dată își îndreaptă privirile spre Sanda care a ajutat-o să le merite.

Corespondent
AVRAM ION CHIUZA

Forțele noastre vor sluji asigurării securității poporului

Inginerii și tehnicienii din Capitală s-au întrunit miercuri după amiază într-o mare adunare consacrată problemei asigurării păcii și securității colective în Europa. In această adunare, participanții au luat poziție hotărîtă împotriva refacerii militarismului revanșard vest-german, exprimîndu-și adeziunea unanimă la Declarația comună adoptată de țările participante la Conferința de la Moscova.

In prezidiul adunării au luat loc: acad. I. S. Gheorghiu, prof. C. Nenițescu, prof. C. Dinculescu, prof. N. Vasilescu-Karpen, prof. Horia Hulubei, prof. Tudor Tănăsescu, prof. Remus Răduleț, prof. C. C. Teodorescu, prof. Cristea Mateescu, prof. A. Sidorovici, prof. Lazăr Stoicescu, prof. I. M. Gheorghiu, prof. F. Blassian, prof. D. Praporgescu, prof. N. Popescu-Doreanu și conf. Oliviu Rusu.

Adunarea a fost deschisă de acad. I. S. Gheorghiu, directorul Institutului de Energetică al Academiei R.P.R., care a declarat că inginerii și tehnicienii din țara noastră salută inițiativa A.S.I.T.-ului de a convoca această adunare consacrată problemei asigurării păcii și securității colective în Europa și împotrivirii față de acordurile de la Londra și Paris.

Acad. N. Profiri, președintele A.S.I.T., care fiind bolnav nu a putut participa, a adresat adunării o scrisoare în care își exprimă convingerea că inginerii și tehnicienii își vor închina toate eforturile apărării păcii și întăririi puterii patriei noastre. Scrisoarea a fost citită de conf. Oliviu Rusu, prim secretar al A.S.I.T.

In cadrul adunării cel dintîi a luat cuvîntul prof. univ. Costin Nenițescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., laureat al Premiului de Stat.

Vorbind despre primejdia de război, prof. univ. C. Nenițescu s-a ridicat împotriva politicii împărțirii lumii în blocuri, împotriva reînvierii armatelor care au adus în trecut atîta durere și jale în lume.

„Credem în posibilitatea unei bune înțelegeri reciproce și a unei coexistențe pașnice între toate țările, oricare ar fi orînduirea lor socială, a spus prof. univ. C. Nenițescu. Considerăm ca o mare greșeală utilizarea rezultatelor științei în general și a științei nucleare în particular pentru scopuri de distrugere îngrozitoare, în loc ca ele să fie puse în slujba omenirii. Salutăm din toată inima străduințele pentru asigurarea păcii și securității în Europa, așa cum ele sînt exprimate în Conferința țărilor europene de la Moscova, de la începutul lunii decembrie 1954".

Adunarea inginerilor și tehnicienilor din Capitală

După ce a scos în relief sprijinul larg, unanim de care se bucură în rîndurile popoarelor iubitoare de pace Declarația Conferinței de la Moscova, în care se arată că pregătirile de război ale cercurilor occidentale agresive pun în fața țărilor lagărului democratic necesitatea unor pregătiri corespunzătoare, prof. univ. ing. N. Vasilescu-Karpen a subliniat:

Uniunea Sovietică posedă chiar de pe acum toate mijloacele de ordin științific, tehnic și militar, pentru realizarea imediată a unor asemenea pregătiri care vor fi impuse de eventuala ratificare a acordurilor.

In ce ne privește, atît pentru a spori puterea noastră de apărare, cît și pentru a îmbunătăți starea noastră materială și culturală, mijlocul la îndemîna tuturor este intensificarea și îmbunătățirea muncii fiecăruia dintre noi.

Prof. Horia Hulubei, directorul Institutului de Fizică al Academiei R.P.R. a scos în relief distrugerile și ororile prilejuite de cele două războaie mondiale, subliniind că un al treilea război mondial ar fi și mai pustiitor. „Existența bombelor atomică și cu hidrogen face ca pericolul războiului să fie astăzi mult mai îngrozitor decît în trecut" — a spus vorbitorul. Acest pericol trebuie preîntîmpinat și oamenii de știință conștienți din toate țările, alături de toate forțele iubitoare de pace își pun în joc toată influența în lupta pentru împiedicarea unui nou război.

Ca om de știință, a spus prof. Horia Hulubei, aprob întru totul Declarația de la Moscova, care arată pericolul ce amenință pacea prin reînvierea militarismului vest-german agresiv și prin punerea armei atomice în mîna revanșarzilor de la Bonn. Numai prin crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, a încheiat vorbitorul se poate asigura pacea, iar omenirea va putea beneficia de noile cuceriri ale științei și tehnicii, puse în slujba binelui omului și a civilizației, iar nu în slujba distrugerii și a războiului.

Luînd cuvîntul, prof. ing. Romus Răduleț a spus printre altele:

Acordurile de la Paris, privitoare la remilitarizarea Germaniei occidentale, au dus la agravarea situației internaționale. Dacă se vor ratifica aceste acorduri, se va provoca o intensificare a înarmărilor și va spori considerabil pericolul unui nou război.

Ne-am adunat aici spre a exprima convingerea nestrămutată a cercurilor inginerești că realizarea sistemului de securitate colectivă e calea care duce spre soluționarea problemelor actuale ale Europei — și spre a afirma hotărîrea noastră de a lupta pentru ca soluționarea să se poată realiza.

Prof. ing. Cristea Mateescu, laureat al Premiului de Stat, a spus: „Dacă se va izbuti să se ajungă la un sistem de securitate colectivă în Europa în care fiecare popor se va putea dezvolta nestingherit, în prietenie cu celelalte, ne putem închipui ce avînt considerabil va lua omenirea, atît de pregătită azi tehnicește cum nu a fost niciodată, datorită marilor descoperiri și invenții ale zilelor noastre.

Inginerii și tehnicienii, alături de întregul popor, a spus prof. Cristea Mateescu, aderă cu căldură și convingere la Declarația comună adoptată la Conferința de la Moscova. Ei înțeleg să-și dedice toate forțele dezvoltării economiei naționale, ridicării continue a bunăstării întregului popor, sporirii capacității de apărare a patriei împotriva oricărei agresiuni din partea dușmanilor păcii.

In cuvîntul său, prof. univ. ing. Lazăr Stoicescu, laureat al Premiului de Stat a spus: Ce poate fi mai înălțător decît, trăind în pace, să vedem cum se întruchipează în forme materiale, ideile care ne frămîntă, pe noi tehnicienii, în mașini care sînt puse în slujba vieții, care fac viața mai frumoasă, mai ușoară?

Ne opunem cu hotărîre forțelor care au provocat în repetate rînduri dezastrul în omenire, celor care au adus în decursul istoriei atîtea suferințe poporului nostru și care țintesc să împiedice creația noastră pașnică de azi. Sprijinim istorica Declarație a celor 8 state participante la Conferința de la Moscova cu toată puterea noastră de creație, cu toată puterea noastră de muncă și dacă va fi nevoie, cu viața noastră.

Conferința de la Moscova — a spus prof. I. M. Gheorghiu — constituie o puternică contribuție la lupta pentru pace și securitate a popoarelor care datorită suferințelor îndurate, luptă cu înflăcărare contra reînvierii militarismului german, sursă de războaie și nenorociri în Europa.

Conștiința că facem parte din puternicul lagăr al democrației și socialismului, ne înzecește forța și hotărîrea în lupta pentru pace. Sîntem astăzi nu numai 16.000.000, ci 900 de milioane, iată de ce privim viitorul cu încredere.

Nu putem uita zecile de milioane de victime, marea durere a mamelor, văduvelor și orfanilor, ca și imensele distrugeri materiale suferite de popoare în ultimele războaie mondiale.

Este de datoria noastră să ne reamintim mereu acest lucru.

A vorbit apoi prof. ing. D. Praporgescu, rectorul Institutului de Construcții. După ce a arătat că acordurile de la Paris reeditează sub o altă formă politica müncheneză care a dus la cel de al doilea război mondial, vorbitorul a spus:

Organizatorii blocurilor agresive poartă răspunderea în fața omenirii întregi pentru consecințele remilitarizării și fascizării Germaniei occidentale, pentru agravarea relațiilor internaționale, pentru primejdia unui nou război.

Măsurile corespunzătoare și hotărîte, prevăzute în Declarația de la Moscova, menite să țină în frîu pe agresori și să apere în mod sigur viața și munca popoarelor pașnice sînt salutate cu încredere de toți oamenii cinstiți.

La sfîrșitul adunării s-a adoptat, prin vii și prelungite aplauze, o moțiune prin care inginerii și tehnicienii din București salută cu căldură și își exprimă adeziunea lor totală la Declarația guvernelor întrunite în Conferința de la Moscova, angajîndu-se să sprijine cu putere înfăptuirea propunerilor și prevederilor cu privire la apărarea păcii și securității în Europa.

(Agerpres)

Datorie de utemist

BACĂU (de la corespondentul nostru). Utemistul Pandelaș N. Vasile din comuna Dărmănești, raionul Moinești, sprijină neobosit munca pentru îndeplinirea planului de colectare. El s-a dus primul la baza de recepție și a predat cotele ce le datora statului. Apoi în minte i-a venit o idee. Ce ar fi dacă ar îndruma pe țăranii muncitori din satul său să-și achite și ei cotele? Stăpînit de dorința de a-și face datoria de utemist, Pandelaș N. Vasile a strîns cîțiva utemiști cărora le-a povestit planul său. Împreună, au hotărît să meargă să stea de vorbă cu fiecare om în parte. Este drept, a mai întîmpinat și greutăți. Dar utemistul Pandelaș s-a descurcat. El a căutat să folosească metodele cele mai atractive pentru a-i face pe țăranii muncitori să înțeleagă că achitarea cotelor către stat este o datorie patriotică.

El a arătat țăranilor muncitori Despa Simion și Burlacu Ion că 5 kg. de grîu nepredat înseamnă că planul de colectare al comunei nu se poate îndeplini. Datorită muncii de convingere duse de el, țăranii muncitori Despa Simion, Burlacu Ion și alții, care pînă atunci nu înțeleseseră importanța predării cotelor către stat, s-au prezentat la baza de recepție unde și-au achitat în întregime cotele către stat.

Vestea că satul său este primul pe comună la colectare l-a bucurat mult pe utemistul Pandelaș N. Vasile. El își făcuse datoria.

La termen, conform contractelor

Marile avantaje pe care le-au avut cei care au încheiat contracte de îngrășare a animalelor, au trezit un viu interes în rîndurile țăranilor muncitori din comuna Tutana, raionul Curtea de Argeș. Un număr însemnat de țărani muncitori din această comună au încheiat contracte cu cooperativa.

Zilele trecute a expirat termenul contractelor încheiate în cursul verii și contractanții s-au prezentat cu animalele să le predea.

Printre cei care au predat animale îngrășate se află și utemistul Aurelian Ionescu. El a predat un juncan în greutate de 375 kg., pentru care a primit suma de 1666,50 lei. Din acești bani, el și-a putut cumpăra diferite mărfuri din comerțul de întîmpinare (talpă, piele etc.). Totodată a fost scutit, conform contractului, de o parte din cota de carne și de porumb.

De asemenea țăranul muncitor Ion M. Dragomir, pentru o pereche de boi predați în greutate de 1080 kg. a primit suma de 4086,50 lei. Din această sumă și-a cumpărat 3 kg. talpă, 6 fuse piele, 600 kg. porumb, țiglă și alte produse în valoare de 817.30 lei.

Corespondent
V. ISPAȘOIU

SCRISORI CĂTRE REDACȚIE

★ „Peste mine nu puteți trece" ★ Familiuța de la cantină

— „Dar munca culturală? — O desființăm..."

Nici nu luasem bine în primire munca de șef al secției culturale a sfatului popular raional Gurahonț, cînd veni la mine tovarășul președinte. Cu un ton grav îmi spune:

— Să-mi faci o dare de seamă amănunțită asupra muncii culturale din întreg raionul. Dar vezi să oglindească activitatea din fiecare comună. Poate să aibă cam... 30 de pagini.

— Tovarășe președinte — intervin eu — sînt numai de 3 zile aici. Nu cunosc nici măcar cîte comune are raionul dar să mai prezint această dare de seamă. Pentru asta trebuie să cunosc cîtuși de puțin terenul.

— Pe mine nu mă interesează, dumneata îmi prezinți darea de seamă așa cum îți cer.

Pînă la urmă, văzînd că n-am încotro, începui să mă gîndesc la darea de seamă cu pricina. Dar cum s-o faci dacă n-ai cu ce? Mă dusei din nou la tovarășul președinte:

— Să vedeți... nu merge, nu am nici un fel de date!

— Cum, n-ai date? — se răsti el la mine. Uite dulapul ăsta, îl vezi? Este documentarea secției, inspiră-te din ea.

Într-adevăr de toate erau aici, hîrtii și dosare aruncate la voia întîmplării, în afară însă de... „documentare"...

Cînd văzu președintele că n-o scot singur la capăt, luă telefonul și chemă de pe teren pe tov. Tobă Ioan. Apoi îmi spuse:

— Acum o să faci treabă bună. Ți-l aduc și pe Tobă să-ți dea ajutor. Vezi că el lucrează la dumneata în secție ca îndrumător cultural.

Surprins, pentru că nu mai auzisem de acest tovarăș, îl întrebai:

— Dacă lucrează în secția culturală, de ce l-ați trimis după alte treburi?

— Ce știi dumneata?... Sînt alte probleme mai importante decît munca culturală.

Peste cîtva timp sosi și tov. Tobă Ioan.

— Dumneata ești noul meu șef?

— Da, îi zic, dar ce te miri?

— Cum să nu mă mir, tovarășe? Dumneata ești doar al cincilea șef al secției culturale din anul ăsta. De abia se instalează unul... după cîteva luni... altul la rînd, vorba aceea, ca la moară.

— Și cum crezi, tovarășe Tobă, că o să meargă treaba în acest fel?

— N-o să meargă niciodată. Dar ce să-i faci, dacă așa lucrează președintele? Povestea cu darea de seamă pe care trebuie s-o întocmim acum e numai începutul. Crezi că ai să primești mare sprijin de la tovarășul președinte?

N-am dat crezare acestor vorbe, dar după cîteva zile, cînd veni îndrumătorul Catalnicescu de la sfatul popular regional Arad, m-am convins singur de adevăr.

— Ce se petrece cu munca culturală în raionul vostru? — ne întrebă tov. Catalnicescu. Ați desființat-o? Nu vreți să mai dați nici un semn de viață? Sfatul regional nu mai știe nimic de voi de cîteva luni.

După ce află cum stau lucrurile pe la noi, tovarășul Catalnicescu ne zice:

— Acum, fiindcă secția are un șef nou, este necesar să faceți seminarul profesional cu directorii căminelor culturale din raion. Toate raioanele l-au făcut încă din octombrie și voi...

Ne făcurăm delegații pentru a pleca pe teren în vederea organizării seminarului. Cînd să mergem să ne semneze delegațiile, tovarășul președinte se împotrivi:

— Ce seminar, tovarășe, la mai lăsați-mă în pace cu munca voastră culturală! Tobă, pregătește-te să pleci la Sebiș. De munca culturală ne arde nouă acum? Avem alte treburi mai mari.

— Tovarășe președinte, am intervenit eu, dar noi am organizat o acțiune importantă. De ce întrebuințați oamenii din secția culturală în alte munci?

— Eu nu-i iscălesc delegația... și peste mine nu puteți trece.

— Și cu secția culturală, ce facem?

— O desființăm... dă-o încolo...

Cu toate discuțiile n-am ajuns la nici un rezultat. Seminarul nu s-a mai putut organiza. Acum stau și mă gîndesc: Oare pot să-mi duc munca în felul acesta? Nu cumva tovarășul președinte a procedat la fel și cu ceilalți tovarăși dinaintea mea? În definitiv, dacă vrea să desființeze secția culturală de la sfatul popular raional Gurahonț, de ce nu o spune și forurilor superioare? Poate cine știe... În loc să desființeze secția culturală, cei în drept vor desființa odată pentru totdeauna metodele dăunătoare ale tovarășului președinte.

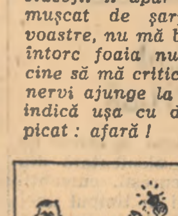
Corespondent
BAGHINA ARISTICA

O boală de nervi necercetată

Cu doi ani în urmă, cînd a intrat în slujba de magaziner al cantinei de la G.A.S.-Corcova, raionul Strehaia, Constantin Călugăru a prezentat un certificat medical prin care se atesta că e perfect sănătos și n-a suferit în viața lui de nicio boală. Dar asta a fost acum doi ani. Azi, Constantin Călugăru se vaită că suferă teribil de nervi și că păcătoasa de slujbă are să-l dea gata într-o zi.

Bineînțeles că lui Călugăru nici nu-i trăznește prin cap că-n afară de tovarășul administrator Băbeanu Dumitru ar putea și altcineva să-i ia vorbele în serios.

La G.A.S.-Corcova se petrece un fenomen pe care medicina încă nu l-a înregistrat și anume: nervii constituie o boală... contagioasă. Uite cum. Tovarășul administrator de multe ori pleacă la Craiova după alimente și după ce acolo își pune la punct toate treburile personale, se întoarce la gospodărie cu traista goală. Se întîmplă însă ca salariații să-l critice pentru nepăsare. Atunci nu mai poate răbda. Rotocoale stacojii îi apar în obraji și strigă ca mușcat de șarpe: Vedeți-vă de-ale voastre, nu mă bîrîiți la cap, altminteri întorc foaia numaidecît. S-a și găsit cine să mă critice — și fiindcă boala de nervi ajunge la un punct culminant — indică ușa cu degetul și adaugă răspicat: afară!

Boala de nervi se transmite neînchipuit de repede susmenționatului magaziner Constantin Călugăru. Trebuie subliniat însă că la el boala amenință să ia proporții serioase din cauza unei totale lipse de îngrijiri; magazinerul poate ajunge să-și piardă chiar capul ceea ce ar însemna desigur o pagubă gravă pentru cantina gospodăriei.

Nervozitatea magazinerului se manifestă prin două căi, una mai periculoasă decît alta. Pe de o parte nu suferă să fie criticat niciodată, iar pe de altă parte îi încarcă pe salariați cu prețul unor prînzuri care nici nu le-au fost servite.

— De ce să dau bani dacă n-am mîncat? vociferează unii.

— Gura, le-o retează el scurt, tu nu știi ce ai mîncat ieri, dar mi-te acum două săptămîni.

Și dacă nu recunoști și deci nu plătești, te trezești că banii îți sînt totuși reținuți cu ajutorul binevoitor al celor doi contabili ai cantinei, Fleancu și Bodroș, cărora, se vede treaba, le-a devenit atît de drag magazinerul că nu se îndură să-l dea pe mîna organelor în drept nici atunci cînd l-au găsit cu bani sustrași din gestiune.

Propunem tovarășului Folescu Marin, directorul G.A.S.-Corcova, ca în mod hotărît să cerceteze cele arătate mai sus și să găsească leac hotărîtor pentru... bolnavii de nervi.

Corespondent
I. G. RADUCANU

Pentru copiii noștri

Dacă intri în curtea fabricii „Independența" din Craiova nu se poate să nu-ți atragă atenția o clădire mare, frumoasă, de culoare cafenie, împrejmuită cu gard. Acolo sînt creșa și căminul de zi al fabricii.

Într-o zi am vizitat și eu această clădire. De cum m-am apropiat de intrare, chiar și prin ușa închisă se auzea larmă de glasuri de copii. În prag m-a întîmpinat tovarășa Adelina Chiru care m-a condus în primul rînd în sala de joc. Cei 22 de copii, unii mai mărunți, alții mai răsăriți, și-au întrerupt pentru o clipă „ocupațiile" și mi-au dat un „bună ziua" energic. Era prima dovadă că în cămin sînt bine educați.

M-au privit toți cu ochi vioi, plini de curiozitate și fiecare avea să-mi spună ceva.

— Nene, Marius stă cu degetul în gură...

— Tovarășa Adelina mi-a luat păpușa...

Ștefan Marinică, ajutat de tovarășa educatoare Cristescu, învăța cu sîrg poezia „Cîntec pentru R.P.R." pe care o va recita în fața muncitorilor cu prilejul sărbătoririi zilei de 30 Decembrie.

— Toți se pregătesc pentru serbare. Fiecare vrea să învețe un cîntec sau o poezie — mi-a spus tovarășa educatoare Maria Stănescu privind cu dragoste părintească pe copiii care, lăsîndu-și jucăriile, se îngrămădeau în jurul chiuvetelor. Ei își spălau mînuțele, se pregăteau pentru masă.

Într-o cameră alăturată am zărit așezate în ordine 25 paturi. Aici micuții se odihnesc după masă. Peste tot domnea o curățenie exemplară.

În cămin își are copilul și tovarășa Constanța Cioț, fruntașă în muncă la fabrica „Independența". Ea e mulțumită și muncește liniștită știind că copilul său e îngrijit și educat cu grijă.

Corespondent
M. ANCUȚESCU

CĂRȚI NOI

Z. STANCU: *Florile pămîntului*, Editura de stat pentru literatură și artă; 152 pag. — 1.55 lei.

R. TUDORAN: *Toate pînzele sus!* — roman; Editura tineretului; 676 pag. — 17.15 lei.

A. E. BACONSKY: *Cîntec de zi și noapte* — versuri; Editura de stat pentru literatură și artă; 100 pag. — 4 lei.

A. GURGHIANU: *Drumuri* — versuri; Editura de stat pentru literatură și artă; 100 pag. — 4 lei.

H. DELEANU: *Aspecte din dramaturgia lui Gorki* — Colecția „Studii literare"; Editura de stat pentru literatură și artă; 304 pag. — 5.60 lei.

A. ULIANINSKI: *Piese într-un act*; Editura Cartea rusă; 168 pag. — 2,05 lei.

Planul chiaburului a fost zădărnicit

Chiaburul Boldijar Ion din satul Stîna, comuna Sfăraș, raionul Huedin, a căutat sub diferite forme să saboteze statul.

Pentru a se sustrage de la predarea cotelor, el a ascuns la cetățenii Augostin Ștefan, Staneiu Ioan, Matyas Francisc și alții, 200 kg. ovăz, 1500 kg. porumb, un porc de 200 kg. și alte bunuri. Chiaburul Boldijar nu a plătit nici impozitul pe anul 1953, avînd o datorie de 15.000 lei.

Acțiunile întreprinse de acest chiabur au fost însă descoperite. Cantitățile de cereale și porcul au fost predate la baza de recepție, iar chiaburului i s-au dresat acte de dare în judecată. Organele de resort vor aplica chiaburului pedeapsa cuvenită.

Corespondent
CREȚU FLORIAN

Metoda Bugacev trebuie folosită în toate S. M. T.-urile

Iarna trecută, S.M.T.-Roman a isprăvit reparațiile cu 10 zile înainte de termen. Primele zile bune de lucru ale primăverii, ca și cele ce au urmat, au fost întrebuințate din plin. Plugurile au întors brazda reavănă, semănătorile au băgat sămînța sub brazdă. Tractoarele au funcționat fără întrerupere. Planul campaniei de primăvară a fost depășit cu 43 la sută.

Cum au fost cu putință acestea?

De cîțiva ani la rînd, la S.M.T.-Roman se aplică metoda sovietică Bugacev de reparații pe ansamble. Nu se aplică exact, cu numărul total de posturi: 29-36, dar se ține seama de principiul de bază al metodei — organizarea muncii pe ansamble și organe de mașini.

★

Înainte, fiecare brigadă din stațiune își repara numai tractoarele ei. Le demonta, le spăla, verifica piesele, le înlocuia sau le condiționa, iar pe urmă făcea montajul și rodajul. Executa toate felurile de reparații. Numai că de muncit, munceau propriu zis numai acei oameni care cunoșteau bine mașinile. Ceilalți, erau auxiliari. Greul cădea pe umerii șefului de brigadă și ai celui mai priceput tractorist.

Mecanicii erau alergați de colo pînă colo, de la o brigadă la alta. Ei nu puteau să aibă o privire generală asupra întreținerii mașinilor, să tragă concluzii asupra măsurilor ce trebuiesc luate. Șeful de atelier era chemat în toate părțile, fie pentru obținerea pieselor din magazie, fie pentru alte treburi și numai de lucru nu se putea ține.

Un mare necaz era repartizarea sculelor. Fiecărei brigăzi trebuia să i se dea scule pentru toate operațiile, ceea ce nu era posibil. Nu mai vorbesc de bormașini — două la număr. Cine să lucreze cu ele? Cine să le ia mai întîi? Fără îndoială, cei mai isteți și mai ageri. Ceilalți așteptau și adesea pierdeau timpul. La fel se petreceau lucrurile și cu alte scule.

Am subliniat numai cîteva din neajunsurile lucrului fără rînduială dinainte și poate nu chiar pe cele mai însemnate. E drept, de unele am și uitat. Din iarna 1949—1950 la noi la S.M.T.-Roman se aplică metoda Bugacev.

S-a scris de multe ori pînă acum despre metoda Bugacev așa încît nu mai e nevoie să o prezint pe larg. Am să arăt însă cum am aplicat-o noi.

Spuneam mai înainte că organizarea corectă, după indicațiile lui Bugacev, se face cu 29-36 de posturi. Anul trecut noi am avut numai 9 din pricină că nu aveam un singur tip de tractoare și posturile nu se potrivesc pentru toate tipurile. N-aveam nici scule de ajuns. Iar dacă am fi organizat 36 de posturi, abia am fi avut cîte un om și ceva pentru fiecare din ele. Pe urmă, nici atelierul nu le putea cuprinde, fiind un atelier vechi și încă puțin încăpător. Fiecare post era condus de unul dintre cei mai calificați oameni în domeniul respectiv. În cîteva zile își însușeau tehnica ansamblului și ceilalți membri din post. Postul de control nr. 3, condus de mecanicul controlor, sau înainte de șeful de atelier, verifica uzura pieselor și hotăra înlocuirea sau recondiționarea. Pe baza devizului se făcea comanda de piese la magazie. Fiecare post își avea sculele necesare. Controlul se putea face pe fiecare ansamblu. Iar oamenii au muncit cu tragere de inimă.

Ce a rezultat? În primul rînd, așa cum am spus, am terminat reparațiile cu 10 zile mai devreme. Pe cîmp, toate mașinile au mers fără defecțiuni. Planul a fost depășit. Mecanizatorii — și aceasta s-a verificat la seminarul cursului profesional, cînd ei au fost întrebați în legătură cu munca ansamblelor — și-au însușit tehnica fiecărui ansamblu la care au lucrat. (E bine să precizăm că de la an la an o parte din membrii posturilor se schimbă în scopul cunoașterii operațiilor de la celelalte ansamble. Nu se schimbă toți, pentru că e nevoie să existe în fiecare post oameni capabili să-i învețe pe cei noi). Controlul a fost control și mașini reparate de mîntuială n-au ieșit. Risipa de piese și materiale fiind înlăturată, recondiționîndu-se piese, am izbutit să economisim, față de planul financiar 96.000 lei.

Deosebit de importantă este posibilitatea unei riguroase evidențe a muncii fiecăruia, a remunerației și a organizării întrecerii socialiste pe baza unor obiective suficient de limpezi.

E lesne de înțeles că și în această iarnă vom aplica metoda Bugacev. Am ajuns să ne convingem că e cea mai chibzuită rînduială a muncii.

La începutul lui decembrie am definitivat planul reparațiilor. Paralel ne gîndim cum să facem să lucrăm mai bine căci anul acesta au intervenit unele schimbări în atelier. Avem acum banc de rodaj, încă un strung, în afară de faptul că s-au luat măsuri pentru crearea condițiilor de muncă corespunzătoare.

Iarna aceasta vom mări numărul posturilor chiar de va trebui să reducem numărul de oameni pentru unele din ele. Desigur, vom încărca sau micșora posturile potrivit volumului de lucrări. Vor fi în total 15 posturi: 1) Demontajul general; 2) curățire; 3) ambielaj; 4) chiulase, galerie de aspirație și carburatori; 5) pompa de injecție și injectoare; 6) pompa de apă, ventilator, filtru și conductă; 7) ambreiaj; 8) servomotor; 9) radiatoare și capotaje; 10) direcție; 11) cutia de viteză; 12) montaj general; 13) rodaj și probă; 14) instalație electrică; 15) recepție.

Se cere o explicație: cum am mărit numărul de posturi, atîta vreme cît nu avem suficient spațiu, iar atelierul a rămas același sau chiar a fost ocupat cu noi instalații? Nu este nimic aparte. E ceva ce se petrece în toate S.M.T.-urile: am folosit vagoane de cîmp ca atelier. Posturile: chiulase, injectoare, pompa de apă, ventilator, filtru, conductă, ambreiaj, au fost instalate — și aceasta se poate face ori unde — în vagoanele de cîmp. Înainte și pompele de injecție se reparau tot în vagonul de cîmp. Deoarece am specializat un tovarăș în acest domeniu, în cadrul atelierului amenajăm o încăpere specială, destinată a fi un fel de secție pentru pompele de injecție.

În ceea ce privește utilizarea vagoanelor de cîmp, vrem să aducem o propunere: încălzirea lor să se facă cu lemne, iar în cazul că acestea nu există, să se ia cele mai severe măsuri de precauție. Să ne punem din timp în gardă spre a preîntîmpina incidente neplăcute.

După părerea mea, metoda Bugacev se poate aplica în orice S.M.T. care are cît de cît un atelier și vagoane de cîmp. Și e în interesul tuturor să se facă acest lucru pentru a se satisface nevoile crescînde de lărgire a volumului de lucrări mecanizate, așa cum se cere în Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani. Avantajele sînt considerabile atît în ce privește scurtarea duratei reparațiilor, calitatea lor, cît și în ce privește creșterea calificării mecanizatorilor.

Credem că nu există nici un motiv care să justifice nefolosirea metodei. Acolo unde nu se aplică e vorba de nepăsare, dezinteres, de muncă de mîntuială. După atîția ani de cînd se aplică metoda Bugacev în țara noastră, a sosit timpul să se ceară tuturor S.M.T.-urilor și G.A.S.-urilor să o aplice. Avem experiență, știm acum care sînt avantajele, așa încît nu ne mai rămîne decît să ne apucăm serios de treabă.

VASILE FOCȘA
mecanic șef al S.M.T. Roman

Modul de alcătuire a unui conspect

În prima parte a acestui articol, publicată în numărul 1734 al ziarului nostru, s-a arătat că prin conspect se înțelege o privire de ansamblu, un rezumat al ideilor principale cuprinse în opera studiată, exprimat în cuvinte proprii și sistematizat în așa fel, încît să relase cu ușurință conținutul științific, legătura logică dintre idei, bogăția de argumente și exemple. S-a subliniat că metoda conspectelor duce la însușirea creatoare a cunoștințelor.

Conspectarea propriu-zisă începe cu lectura operei sau lucrării recomandate, în întregime dacă proporțiile ei permit aceasta, pe capitole dacă materialul are o extindere mai mare.

Simpla citire are rostul să dea privirea de ansamblu, sfera problemelor de care se ocupă lucrarea. Ea pregătește terenul pentru o înțelegere temeinică a ideilor cît și pentru reținerea lor.

După citirea textului, reluîndu-se în mod atent lucrarea recomandată, pe fragmente care reprezintă idei închegate se va sublinia ideea principală pe text, cu cerneală sau cu creioane colorate.

Ideea principală nu poate fi despărțită de unele argumente, cifre și exemple pe care se sprijină.

Desprinderea ideii principale împreună cu explicația și exemplele sale, răspunde cerinței fundamentale ale unui conspect: aceea ca, odată recitit, studentul să poată reda, pe scurt, cu cuvinte proprii, dar și fără denaturări concepția autorului în problema respectivă.

Iată un exemplu de felul cum trebuie subliniate pe text ideile principale din capitolul VII al Raportului asupra lucrărilor plenarei C.C. al P.C.U.S. ținut de I. V. Stalin la 13 aprilie 1926 în fața activului organizației Leningrad privitor la „Situația economică a Uniunii Sovietice și politica partidului":

„TREBUIE SĂ ÎNTĂRIM ALIANȚA DINTRE MUNCITORI ȘI ȚĂRANI"

Dar, vorbind de intensificarea activității clasei muncitoare, nu trebuie să uităm de țărănime. *Lenin ne învață că alianța dintre clasa muncitoare și țărănime este principiul fundamental al dictaturii proletariatului.* Acest lucru nu trebuie să-l uităm. Dezvoltarea industriei, acumularea socialistă, regimul de economii — toate acestea sînt sarcini fără a căror rezolvare nu vom putea să învingem capitalul privat și să lichidăm greutățile din viața noastră economică. Dar nici una din aceste sarcini nu poate fi rezolvată dacă nu există Puterea Sovietelor dacă nu există dictatura proletariatului. Iar *dictatura proletariatului se sprijină pe alianța dintre clasa muncitoare și țărănime.* De aceea toate sarcinile noastre ar putea să atîrne în aer, dacă am submina sau am slăbi alianța dintre clasa muncitoare și țărănime.

Sînt la noi în partid oameni care privesc masele țărănimii muncitoare ca pe un corp străin, ca pe un obiect de exploatare pentru industrie, ca pe un fel de colonie pentru industria noastră. Acești oameni sînt oameni periculoși, tovarăși. Țărănimea nu poate fi pentru clasa muncitoare nici obiect de exploatare, nici colonie. *Gospodăria țărănească este o piață pentru industrie, tot așa cum și industria este o piață pentru gospodăria țărănească.* Dar țărănimea nu înseamnă pentru noi numai o piață. Ea mai este și un aliat al clasei muncitoare. Tocmai de aceea *ridicarea gospodăriei țărănești, atragerea în masă a țărănimii în cooperative, îmbunătățirea situației ei materiale constituie o premiză fără care nu poate fi asigurată o dezvoltare cît de cît serioasă a industriei noastre.* Și invers, *dezvoltarea industriei, fabricarea de mașini agricole și tractoare, aprovizionarea masivă a țărănimii cu produse industriale constituie o premiză fără care agricultura nu poate să progreseze. Acest fapt constituie una din bazele cele mai importante ale alianței dintre clasa muncitoare și țărănime.* De aceea nu putem fi de acord cu tovarășii care cer mereu accentuarea presiunii asupra țărănimii în sensul unei majorări excesive a impozitelor, în sensul ridicării prețurilor produselor industriale etc. Nu putem fi de acord cu acești tovarăși, deoarece, fără să-și dea seama, ei subminează alianța dintre clasa muncitoare și țărănime, zdruncină dictatura proletariatului. Noi vrem însă să întărim, nu să subminăm alianța dintre clasa muncitoare și țărănime.

Noi nu susținem însă orice fel de alianță între clasa muncitoare și țărănime. Sîntem pentru alianța în care rolul conducător îl are clasa muncitoare. De ce? Pentru că victoria oamenilor muncii și a maselor exploatate asupra moșierilor și capitaliștilor nu este posibilă dacă clasa muncitoare nu are rolul conducător în sistemul alianței dintre muncitori și țărani. Știu că unii tovarăși nu sînt de acord cu aceasta. Ei spun: alianța este un lucru bun, dar de ce mai este nevoie să aibă conducerea clasa muncitoare? Acești tovarăși greșesc profund. Ei greșesc pentru că nu înțeleg că *poate învinge numai acea alianță a muncitorilor și țăranilor pe care o conduce cea mai încercată și cea mai revoluționară clasă, clasa muncitoare.*

De ce a eșuat răscoala țărănească a lui Pugaciov sau cea a lui Stepan Razin? De ce n-au putut atunci țăranii să-i alunge pe moșieri? Pentru că n-au avut și nici nu puteau să aibă atunci un astfel de conducător revoluționar cum este clasa muncitoare. De ce revoluția franceză s-a terminat cu victoria burgheziei și cu revenirea moșierilor alungați? Pentru că țăranii francezi n-au avut atunci și nici nu puteau să aibă un astfel de conducător revoluționar cum este clasa muncitoare — țărănimea era condusă atunci de liberalii burghezi. Țara noastră este singura țară din lume unde alianța dintre muncitori și țărani a repurtat victoria asupra moșierilor și capitaliștilor. Prin ce se explică aceasta? Prin faptul că în fruntea mișcării revoluționare din țara noastră a stat și continuă să stea clasa muncitoare, încercată în lupte. *Ajunge ca la noi să fie compromisă ideea că clasa muncitoare trebuie să aibă conducerea, pentru ca din alianța dintre muncitori și țărani să nu rămînă piatră peste piatră, iar capitaliștii și moșierii să revină la vechile lor cuiburi.*

Iată de ce trebuie să menținem și să întărim alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea din țara noastră.

Iată de ce trebuie să menținem și să întărim conducerea exercitată de clasa muncitoare în sistemul acestei alianțe".

(I. V. Stalin — Opere vol. VIII, pag. 152—155, Ediția I, Editura P.M.R. 1950 **Sublinierea ideilor principale din acest capitol s-a făcut în procesul studierii lui).**

Citind cu atenție, pe fragmente, au fost sezisate ideile esențiale; paralel cu aceasta s-au făcut și reflecțiuni în mintea cititorului asupra pasajului parcurs și au fost reținute o parte din aceste noțiuni. După cum am văzut, conspectul cere precizarea tuturor ideilor principale. De aceea este necesar să se recitească numai ceea ce a fost subliniat. Numai așa vom obține miezul problemelor, ceea ce într-adevăr trebuie reținut.

Acest aspect al întocmirii conspectului este important prin aceea că fixează cunoștințele. Simpla lectură i-a dat studentului privirea de ansamblu; sublinierea ideilor principale s-a făcut în procesul studiului adînc al faptelor; recitirea noțiunilor esențiale subliniate duce la reținerea și consolidarea cunoștințelor, aspect care va fi continuat apoi, prin scrierea conspectului.

★

Scrierea conspectului în caiet este bine să se facă cu cartea închisă. Opera sau lucrarea respectivă poate fi consultată asupra cifrelor și datelor absolut necesare sau în legătură cu introducerea unui citat deosebit de important, în care caz el trebuie copiat exact, pus între ghilimele și menționată pagina de unde a fost luat.

În legătură cu problema scrierii conspectului cu propriile cuvinte, apar o seamă de dificultăți. Studenții în mare majoritate „conspectează" cu cartea deschisă și, mai precis, copiază fragmente. Pericolul unui astfel de procedeu nu constă numai în aceea că e pierdere de timp, că nu lasă să se distingă ideile esențiale, că recitirea lui cere tot atît timp ca și textul original, dar favorizează înrădăcinarea bucherismului și a dogmatismului, cărora noi le-am declarat război pe toate fronturile, întrucît ele încătușează gîndirea și frîng inițiativa, orientarea independentă.

Iată un exemplu de conspect al Capitolului VII „Trebuie să întărim alianța dintre muncitori și țărani" din Raportul prezentat de I. V. Stalin în fața C.C. al P.C.U.S. în 1926, care a fost redat în întregime mai sus, subliniindu-se ideile principale.

Conspectul capitolului VII

„TREBUIE SĂ ÎNTĂRIM ALIANȚA DINTRE MUNCITORI ȘI ȚĂRANI"

Capitolul VII din raportul prezentat de I. V. Stalin în fața C.C. al P.C.U.S. în 1926 cu privire la „Situația economică a Uniunii Sovietice și politica partidului". I. V. Stalin: Opere, vol. VIII, Ediția I-a, Editura P.M.R. 1950, pag. 152—155.

Planul lucrării

1. — Importanța alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

2. — Legătura dintre industrie și agricultură prin intermediul pieții constituie una din bazele cele mai importante ale alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

3. — Necesitatea hegemoniei proletariatului în alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Conspectul

„Lenin ne învață că alianța dintre clasa muncitoare și țărănime este principiul fundamental al dictaturii proletariatului" (pag. 152—153).

De ce? Pentru că construirea bazei economice a socialismului, dezvoltarea industriei și agriculturii într-un tot unitar, nu se poate face fără dictatura proletariatului. Iar aceasta se sprijină pe alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Industria este interesată în ridicarea pe o treaptă superioară a gospodăriei mici și mijlocii țărănești, în strîngerea masei țărănimii în cooperative și ridicarea continuă a situației ei materiale pentru că aceasta duce la sporirea producției agricole care permite mai departe o dezvoltare serioasă a industriei.

Dezvoltarea industriei constituie la rîndul său o premiză pentru dezvoltarea agriculturii pe calea socialismului prin fabricarea de mașini și tractoare și prin aprovizionarea țărănimii cu bunuri de larg consum.

De aceea Stalin combate cu tărie ideile greșite ale acelora care consideră țărănimea „un corp străin", „un fel de colonie" a industriei și nu văd tocmai ceea ce este principal în legătura dintre industrie și agricultură și anume alianța dintre muncitori și țăranii muncitori.

„Noi nu susținem însă orice fel de alianță între clasa muncitoare și țărănime. Sîntem pentru alianța în care rolul conducător îl are clasa muncitoare" (pag. 154).

De ce? Pentru că istoria ne învață că masele exploatate pot să învingă în revoluție numai în cazul asigurării conducerii de către clasa cea mai revoluționară, clasa muncitoare.

De exemplu: răscoalele țărănești ale lui Pugaciov și Stepan Razin nu au fost victorioase tocmai pentru că nu și-au putut asigura conducerea de către clasa cea **mai revoluționară. Deoarece în revoluția** franceză țărănimea n-a avut drept conducător clasa cea mai revoluționară ci pe liberalii burghezi, revoluția s-a terminat cu victoria burgheziei și revenirea moșierilor alungați. În Rusia, în fruntea mișcării revoluționare a stat clasa muncitoare, fapt care a asigurat victoria ei.

Alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare nu poate să existe în afara rolului conducător al clasei muncitoare.

Observații

Măsurile luate de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 duc la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Vezi conspectele care se referă la hotărîrea partidului și guvernului R.P.R. pentru stimularea creșterii animalelor (în octombrie 1953) și conspectele care se referă la Directivele celui de al II-lea Congres al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

★

Citirea conspectului își are importanța sa. Nu puține sînt cazurile cînd studenții, deși au întocmit conspectul, nu reușesc să răspundă la problemele puse în seminar pe măsura posibilităților lor. Cauza trebuie căutată și în greșita întocmire a conspectului, dar și în necitirea conspectului după alcătuirea sa, cînd se pot aduce îmbunătățiri — confruntînd, dacă e cazul, conspectul cu lucrarea conspectată — și se fixează mai bine cunoștințele însușite.

Lectura zilnică a presei și a revistelor de specialitate sînt în măsură să îmbunătățească în mod substanțial conspectul. Presa zilnică nu numai că lărgește orizontul cititorului, dar îi dă și posibilitatea să aplice la realitățile concrete ale țării noastre noțiunile teoretice învățate.

★

Realizarea acestor indicații nu va întîmpina greutăți pe linia recomandării de a trece la începutul fiecărui conspect: autorul, titlul lucrării, ediția, editura, așa cum se vede în exemplul dat; nu va fi greu nici să se facă referiri la datele concrete ale apariției, folosindu-se pentru aceasta prefața și adnotările.

Acest sistem de muncă cere însă multă atenție și consecvență. Comoditatea trebuie și poate fi învinsă numai printr-o muncă perseverentă și dîrză. Ceea ce nu s-a reușit la primul sau al doilea conspect se va reuși cu siguranță la următoarele, dar folosul va fi incontestabil stimularea gîndirii creatoare.

G. P. APOSTOL

FOILETON

„PEȘTIȘORUL"

În casa lui Andrei Andreescu, director al întreprinderii „Venus", se țineau adeseori așa-numitele „matinee pedagogice". Organizatorul matineelor, directorul Andrei Andreescu, era un om serios și devotat, dar avea conștiința rentabilității devotamentului. Cînd nu era de acord cu ceva, figura palidă a directorului căpăta o tristețe dulce, acea tristețe dulce pe care o răspîndesc deobicei copiii ce poartă de timpuriu ochelari :

— Nu dragă, nu sînt de acord cu dumneata... Principiile tale, iartă-mi expresia, sînt burgheze, ca să nu spun feudale... Am trăit prost, aș vrea ca unicu-mi fiu să trăiască, iartă-mi expresia, ca un prinț... Patrician din punct de vedere moral, plebeu din punct de vedere material...

— Mai e ceva... I intervenii zgomotos unchiul Sachelarie, un bărbat celebru în toată circumscripția pentru talentul său pedagogic. Copilul, dragă tovarășe, trebuie iertat în clipa infracțiunii. Greșeala și iertarea trebuie să se producă simultan...

Discuția pedagogică fu întreruptă de către Dănel, unica odraslă a directorului A. Andreescu.

Peștișorul, ghemuit în fundul canapelei urla printre lacrimi :

— Vleau o bicicletă !

Țincul semăna cu un leu în cușcă, iar membrii familiei cu niște prudenți vizitatori ai grădinii zoologice. Nu se apropiau de el, dar de la o distanță ce îi punea în afara oricăror primejdii, îi trimiteau bezele și cuvinte dulci, „iepurașule", „peștișorule", „prințișorule" etc. etc. La toate aceste mărturii de dragoste peștișorul răspundea printr-un urlet sălbatic : de pe atunci ura demagogia și iubea concretul (în cazul de față bicicleta). Atunci, un bărbat milos, care în afară de milostenie mai avea și curaj, care în afară de aceste două calități o mai stăpînea și pe a treia, simțul pedagogic, se apropie în vîrful picioarelor de cușca leului. Rudele îi lăudau în sinea lor nobilul curaj, dar în același timp îi dădeau cu voce tare sfaturi : „Vezi să nu te muște". După ce îi aruncă de la o distanță de un metru o cutie cu bomboane fondante, peștișorul făcu prima concesie : urla incomparabil mai încet ca pînă acum. Încîntat de acest succes, bărbatul în cauză se apropie de puștiul în cauză.

Tratativele începură.

— De ce plîngi peștișorule ?

— D-aia...

Răspunsul era, evident, confuz.

Bărbatul curajos nu se dădu bătut. Scoase din buzunar o drăcie cu roate ; urletul se transformă acum într-un țipăt obișnuit.

— Am spus... Vleau o bicicletă...

Bărbatul curajos se duse la capul familiei și îi arătă cu seriozitate situația.

— Peștișorul are perfectă dreptate... Băiat mare, fără bicicletă, e un non sens.

— Dar n-am bani...

— Așa ceva nu pot să-i spun peștișorului... Nu mă crede... Micul tiran îi spuse cu ură sălbatică, incomparabil mai puternic decît orice urlet din îndelungata sa carieră

— Acușica vleau, acușica vleau...

Peste o oră peștișorul se plimba prin cameră, spre desfătarea tuturor, inclusiv a capului familiei, cu o bicicletă nouă-nouță. Și de data aceasta cîștigase bătălia. Știa să nu cedeze !

— Vleau un balon albastlu !

În miez de noapte, îmbrăcat într-o cămașă albă, puștiul se plimba prin toate încăperile răsturnînd cu rigurozitate tot ce întîlnea. Îl ciupi tăticul de nas (altfel nu se trezea), și după ce îl trezi îi urlă în ureche :

— Vleau un balon albastlu.

— Du-te și te culcă, peștișorule... Noaptea nu se găsesc baloane... Dimineață îți aduce tăticul trei baloane albastre.

Disperatul, neîndurătorul peștișorul strîmbă din nas. El nu vrea trei baloane albastre, vrea un balon albastru, dar imediat.

— Acușica vleau... Nea Mitică are baloane...

— Baloanele au pe babau înăuntru... Dacă vrei noaptea baloane vine un moș și te fură, te ia de la tăticu — îi înșira bulmac sărmanul tată, înspăimîntat de perspectiva unei escapade nocturne la o distanță de 10 km.

Peștișorul se răsturnă pe podea, drept în mijloc și începu să urle cu acea forță ce înspăimînta populația din împrejurimi.

...Peste două ore peștișorul se juca cu un splendid balon albastru.

— Vezi că nu mă mănîncă babau ?

Tatăl, răsturnat într-un fotoliu, zîmbea fericit : „Energic băiat". Inima lui de tată îi spunea că o să ajungă cineva. Inima de mamă a consoartei sale îi spunea exact același lucru. Inima pedagogică a unchiului Sachelarie, îi șoptea tainic exact același lucru.

— Vreau să merg cu mașina ! cerea țopăind într-un picior peștișorul, ajuns acum băiat de școală. Cinstit vorbind, peștișorul urla și țopăia inutil. Directorul Andrei Andreescu avea oricum de gînd să-i împrumute limuzina pentru cîteva minute. O mașină frînă în fața clădirii școlii. Din frumoasa limuzină coborî un puști de vreo 9 ani înfofolit în haină de piele cu guler de biber, cu un ghiozdan de piele fină agățat de spate. Șoferul îi deschise, cu un gest de majordom, portiera.

— Ați ajuns la școală...

— Observ... — răspunse bosumflat peștișorul urcînd tacticos scările. În ciuda mijloacelor de locomoție moderne, ajunsese la școală cu întîrziere. Explică profesoarei că tăticuțul a avut o ședință la minister și din această cauză, deci din motive obiective, (de pe atunci știa să vorbească cu cuvinte mari), i-a trimis mașina mai tîrziu. E deci o lipsă a lui tăticuțu și tăticuțu o să-și lichideze lipsa.

— În fiecare marți, tăticuțu e chemat în ședințe la minister — spuse tare peștișorul, ca toți copiii să audă limpede.

Cînd sosea ora plecării, se ducea în cancelarie și telefona.

— Allo ! „Venus" ! Cabinetul directorului ?... Allo, allo, tăticule, aici e Dănuț... Te rog să nu uiți să-mi trimiți „Pobeda". Nu „Chevrolet"-ul tăticuțule, „Pobeda" vreau... După ce obținea mașina se adresa unui grup de învățători ce se pregătea de plecare :

— Cine stă prin Calea Trandafirilor, poate să meargă cu mine !

— Vreau să fiu ștab !

Avea 11 ani peștișorul cînd să iasă din gurița dulce și trandafirie aceste drăgălașe cuvinte. Soția directorului se bătu peste gură din dorința sinceră de a evita perspectiva deochiului : „Ce precoce e, ce precoce e". Într-adevăr, entuziasmul matern avea o bază reală. Copilul se dovedise teribil de precoce și precocitatea lui aducea familiei clipe de desfătare. C-o să ajungă ștab, peștișorul n-avea nici o îndoială. După tratativele mamei își alcătuise chiar o logică simplă. Dacă e copil de director înseamnă că atunci cînd va fi mare o să fie și el la locul lui tăticu. Peștișorul înveselea mult familia și rudele apropiate, arătînd cum știe el să imite un director adevărat. În acest joc, musafirii erau obligați să facă întocmai... adică să joace rolul de subalterni. Peștișorul se îmbrăca într-un costum negru, și trîntea ușa cu furie.

— Pînă cînd tovarăși funcționari vor mai continua cu aceste lipsuri inadmisibile ?

Toată lumea bătea din palme : „Ce splendid e ! Se comportă de pe acum ca un director".

Multilaterala precocitate a peștișorului se manifesta și-n lucruri mai nevinovate. Spunea dintr-odată :

— Vreau să trag pe cineva de mustață...

Și-atunci, în fața peștișorului se aliniau cuminți cîteva perechi de mustăți stufoase : toate doreau din adîncul inimii să devină victime.

— Vreau să trag de cineva de păr...

Această fericire înaltă aparținea acum — după discuții înverșunate cu partea masculină a familiei — exclusiv femeilor. Și ca un semnal magic, șase mătuși se aliniau în fața peștișorului, fiecare rugîndu-se cu lacrimi în ochi :

— Hai, trage-mă de păr peștișorule...

Aleasa peștișorului stîrnea invidia și mînia celorlalte femei.

— Numai pe tine te iubește...

Cînd a plecat la Sovata în vacanță, tovarășa Andreescu îi trimitea în fiecare zi trei telegrame.

1. Îți trimit un colet de 5 kg. Nu-l duce tu, dă-i unui coleg să ți-l transporte. Conținutul coletului mănîncă-l singur.
2. Cînd tai pîine vîră cuțitul în spirt. Îți trimit spirt printr-un tovarăș de la minister.
3. Dacă ai guturai, nu te duce la policlinică, ci la academicianul G. El te vindecă sigur.

— Vreau să trec clasa !

Peștișorul trînti ușa supărat. Se răsturnă pe canapea aranjîndu-și în așa fel hainele, încît să nu se mototolească. (peste două ore avea o întîlnire în grădina Icoanei). După ce-și aranjă bine hainele, începu să plîngă în hohote. Tovarășa Andreescu care socotea că toți membrii corpului didactic sînt niște iresponsabili, izbucni după cîteva secunde într-un hohot de aceeași tensiune. Mama și fiul plîngînd împreună, mama și fiul blestemînd laolaltă corpul didactic, era, orice-ar spune scepticii și blazații, un spectacol emoționant. Văzînd acest spectacol, directorul făcu sforțări supraomenești ca să-și oprească lacrimile și-l mîngîie duios aplecîndu-se în genunchi în fața lui :

— Hai, hai... Șterge-ți lacrimile, peștișorule... Un bărbat nu se cade să plîngă... Șterge-ți lacrimile frumos, o să discutăm frumos, o să rezolvăm frumos...

— Vreau să trec clasa... Profesoara de chimie mi-a dat 2.

— Și tu ce-ai zis ?

— Că eu sînt băiatul tău, tovarăș de răspundere, și că nu e just să-mi dea nota 2. Nu-i așa tăticule, că nu e just ?

Andrei Andreescu tace. Peștișorul începu din nou să plîngă și să frămînte ca în copilărie podeaua.

— Vreau să trec clasa !...

— O să rezolvăm frumos...

...Și a rezolvat frumos. Peștișorul a căpătat nota 4. Cum ? Asta rămîne taina inimii sale părintești...

— Vreau bani !

Asta n-a spus-o cu voce tare.

A spus-o pe șoptite la urechea tatălui.

Andrei Andreescu a rîs și și-a scos portmoneul.

— Dat naibii e peștișorul nostru !

Peștișorul a furat o brățară de aur. Familia s-a alarmat și s-a adunat. Consiliul de familie discuta poziția care trebuie luată. Unchiul Sachelarie, pedagog talentat, își exprimă primul punctul de vedere.

— Iertarea trebuie să se producă în clipa infracțiunii... Orice întîrziere poate fi fatală bietului copil...

— Trebuie să procedăm cu finețe, propuse Andreescu. Cine știe ce se întîmplă în sufletul lui gingaș ? Dacă i-am spune că a luat, sau mai brutal că a furat, ar putea, cum e el sensibil, să se îmbolnăvească de remușcări... Căci așa e el... Mic și sensibil...

— Iertare, iertare ! — se auzi vocea creștinească a tovarășei Andreescu. Iertarea și uitarea, aceasta-i pedagogia adevărată. Sînt convinsă, inima mea de mamă îmi dăruie această convingere... Singur își va da seama de greșeală... Va veni o zi cînd nesilit de mamă, nesilit de tată își va face autocritica...

— Vreau să scap de închisoare !

Bosumflat, peștișorul rosti aceste cuvinte bătînd cu picioarele în podea, ca-n frumoasele vremi ale copilăriei. Dar supărarea îi trecu repede. Luă de pe birou o scrumieră și începu s-o arunce în sus, făcînd astfel reușite exerciții sportive. Andrei Andreescu deveni palid la față, dar nevoind ca odrasla să-i ghicească slăbiciunea își deschise gura într-un zîmbet larg și chinuit.

— Cum adică... închisoare ?

— Ce te miri tăticule ? Dumneata nu știi ce e aia închisoare ? întrebă puțin supărat peștișorul legănîndu-se pe scaun într-o parte și alta. La o mișcare necugetată a peștișorului scaunul se prăbuși. În timp ce-l punea la loc, gura peștișorului nu cunoscu odihna : „Mi s-a spus la școală că am morală burgheză... Spune-i și tăticului", mi-a zis tovărășica profesoară. Dar eu, și peștișorul zîmbi dulce ca orice copil cuminte, n-am vrut să te deranjez.

Andrei Andreescu era în pragul nebuniei. Șopti la urechea soției : „Cine-i băiatul ăsta cinic din fața mea ?" Soția cercetă nedumerită figura palidă a soțului : „Cum cine e ? Copilul nostru, peștișorul nostru".

— A ! peștișorul nostru ! își aminti brusc directorul.

Mama peștișorului izbucni în plîns.

Peștișorul părăsi cu regret scaunul și întinse maică-si o batistă.

— De ce plîngi mămico ? Sînt sănătos tun... guturaiul mi-a trecut de mult...

Peștișorul își aduse iar aminte de „chestia aia cu mașinile care trebuie aranjată". Calm, se plimba prin cameră, neînțelegînd de ce în familie domnește astăzi atîta tristețe.

— Acum, să vă zic chestia...

— Care chestie ?

— Cum care ? se înfurie peștișorul. Chestia cu închisoarea. Am fost la „Ambasador". Cu tovarăși, cu fete... N-am mai avut bani, finanțe. Atunci eu (tatăl zări în ochii peștișorului o licărire de mîndrie și se cutremură) m-am dus și am luat de la școală două mașini de scris. Peștișorul avu impresia, dracu știe cum de i s-a năzărit, că tatăl îl întreabă ce marcă aveau mașinile. Căzu puțin pe gînduri : „Dacă nu mă înșel, una marca Mercedes, alta marca Olimpia... Dar nu garantez... E scandal... Vor să mă vîre în închisoare". Și bănuind că închisoarea nu-i un lucru plăcut și-n orice caz, nu atît de plăcut ca traiul de acasă, țopăia și urla în fața tatălui :

— Vreau să scap de închisoare !...

Andrei Andreescu își amintește copilăria peștișorului, de la primele urlete, de la primele țopăituri, pînă la urletele și țopăiturile de acum.

— Vleau o bicicletă !
— Vleau un balon albastlu !
— Vreau să merg cu mașina !
— Vreau să fiu ștab !
— Vreau să trec clasa !
— Vreau bani !
— Vreau să scap de închisoare !

Mama continuă să plîngă și să se vaite: „Vai, vai peștișorul nostru ne face familia de rîs... Și ce-o să zică Vasileasca ? Invidioasa aia atît așteaptă..."

Ușa s-a deschis și-n prag apăru vesel unchiul Sachelarie. Cu mintea sa pătrunzătoare nu-i fu greu să ghicească rostul acestei scene mișcătoare de familie : pe semne, peștișorul și-a recunoscut păcatul cu brățara de aur. Toate acestea îi aduceau o bucurie triplă : vindecarea morală a peștișorului, restabilirea liniștei în casa directorului și triumful concepțiilor sale pedagogice. Ridică brațele în semn de îmbrățișare și rosti cu glumeață solemnitate :

— Greșeala trebuie iertată în clipa infracțiunii... Orice întîrziere poate fi fatală bietului copil.

TEODOR MAZILU

PENTRU ASIGURAREA PĂCII ȘI SECURITĂȚII COLECTIVE ÎN EUROPA

Asociația juriștilor din R.P.R. și Institutul de cercetări juridice al Academiei R.P.R. invită juriștii din București la

ADUNAREA

ce va avea loc vineri 17 decembrie ora 17 în sala Dalles din B-dul „N. Bălcescu".

Adunarea va fi prezidată de **prof. univ. Eugen Horovanu.**

Vor lua cuvîntul următorii juriști, jurisconsulți, membri ai Colegiului Tribunalului Suprem :

Mihail Ghelmegeanu
N. Dașcovici
Gh. Sofronie
Mircea Durma
Ilie Stoenescu
Alex. Volanschi
C. Paraschivescu-Bălăceanu.

Să îndeplinim în întregime planul de colectări

În întreaga țară colectările se desfășoară cu intensitate. Pînă la 13 decembrie, regiunile Hunedoara, Stalin și Regiunea Autonomă Maghiară, precum și raioanele Gura Humorului și Fălticeni din regiunea Suceava, și-au îndeplinit planul la colectarea produselor agricole, vegetale și animale.

Colectările se apropie de sfîrșit și în regiunile Suceava, Bacău și Baia Mare. În raioanele Botoșani și Trușești din regiunea Suceava, Panciu și Vrancea din regiunea Bîrlad, planul de colectare a produselor animale a fost îndeplinit în întregime. În regiunea Baia Mare, raioanele Cehu Silvaniei, Lăpuș și Sighet au îndeplinit în proporție de 100 la sută colectările la grîu, porumb, floarea soarelui și alte boabe, ceapă și cartofi. În raioanele Pașcani și Iași s-a îndeplinit integral planul la colectările de ceapă și boabe, iar în raioanele Hîrlău și Pașcani, în proporție de 100 la sută la carne de porc. Raionul Ceahlău din regiunea Bacău a realizat aproape 95 la sută din planul anual de colectare a tuturor produselor. În regiunea Oradea, planul anual de colectare la produsele vegetale a fost realizat în peste 30 de comune. În alte 200 de sate, planul de colectare la produsele vegetale a fost realizat în proporție de 90—95 la sută.

Au rămas în urmă la colectări regiunile Timișoara, Constanța, Bîrlad și Iași. Această situație se datorește în bună măsură organizării defectuoase a colectărilor, din partea unor organe de stat care n-au căutat să lămurească pe deplin pe țăranii muncitori asupra importanței predării la timp a cotelor obligatorii către stat.

(Agerpres)

—o—

Noi unități comerciale

În luna decembrie se vor deschide în întreaga țară noi unități comerciale.

În Capitală se vor deschide 61 magazine și unități de alimentație publică. Sînt în pregătire 49 de localuri în care vor funcționa noile unități.

Noi magazine și unități de alimentație publică vor mai fi înființate în orașele Bacău, Moinești, Piatra Neamț, Ploești, Azuga și Cîmpina și în cuprinsul regiunilor Stalin, Craiova și Arad.

(Agerpres)

—o—

INFORMAȚII

De curînd, regiunea Pitești a fost vizitată de o delegație a Ministerului Învățămîntului din R. P. Ungară, condusă de Szabo Sandor.

Delegația s-a documentat asupra organizării procesului de instruire și educație din școli, făcînd comunicări comparative cu învățămîntul din R.P. Ungară.

La Cîmpulung-Muscel, în urma vizitării Școlii pedagogice mixte, conducătorul delegației, Szabo Sandor a spus printre altele : „În cadrul schimbului de experiență, noi am cules o serie de învățăminte prețioase, învățăminte pe care le vom aplica și în școlile pedagogice din țara noastră".

La cererea elevilor acestei școli se va stabili prin corespondență un schimb de experiență între elevii școlii pedagogice și o serie de școli din R. P. Ungară.

★

Societatea pentru Răspîndirea Științei și Culturii anunță conferința Generalului Locotenent de rezervă D. Dămăceanu intitulată : „Rolul nefast al militarismului german".

Conferința va avea loc miercuri 22 decembrie 1954 ora 19 în sala Ateneului R.P.R. și va fi urmată de film.

Semnificația unor fotografii

CORESPONDENȚA DIN VIENA

Aș vrea să scriu acum despre trei fotografii. Era într-o pauză a lucrărilor Întîlnirii internaționale a tineretului sătesc. Pe culoarele de la Konzerthaus, reprezentanții tinerilor muncitori ai ogoarelor discutau reuniți în grupuri. Mi-a atras atenția un grup de tineri strînși în fața unui carton, pe care erau lipite 3 fotografii tăiate din ziare. M-am apropiat și am privit și eu curios. Am rămas nedumerit privind prima fotografie: înfățișa parcă o îngrămădire de mușuroiae de pămînt, ascuțite la vîrf, așezate în inima unei întinderi de nisip. Mărturisesc că n-aș fi bănuit ce reprezenta fotografia aceea dacă n-aș fi citit următoarele lămuriri scrise dedesubt : „Iată un sat sirian".

Aceste ridicături țuguiate sînt case din pămînt bătut. Ele n-au ferestre, numai o mică ușă. Înaintea casei se află o vatră formată din 3 pietre, pe care se pregătește mîncarea. Într-o asemenea casă, care are o singură încăpere și aceea destul de mică, mănîncă și se odihnește întreaga familie a unui țăran sirian. Și dacă el are vite, le închide seara în aceeași încăpere. O să vă întrebați : cum dorm ? Bine înțeles că într-o asemenea casă nu se găsește un pat. Țăranul sirian nu cunoaște acest obiect. El doarme pe o zdreanță așezată pe pămînt.

În aceste sate, care sînt atît de numeroase în cîmpiile Siriei, tinerii n-au nici o posibilitate de a învăța să scrie și să citească, pentru că nu există școli. Și dacă țăranii protestează împotriva măsurilor abuzive care îi împiedică să trăiască, ei sînt atacați de către jandarmi.

A doua fotografie înfățișa o casă ridicată din bucăți de pămînt și cu un acoperiș înclinat de paie sau stuf. În jur apă. Parcă era o casă plutitoare, ruptă de valuri din temelii. A trebuit iarăși să mă adresez rîndurilor care însoțeau fotografia, pentru ca să mă lămuresc. Iată ce scria: „În Guiana Britanică numeroși tineri țărani lucrează pe plantațiile engleze de trestie de zahăr, principala bogăție a țării". Tinerii, ca și întreaga populație, cunosc condiții grele de viață. Șomajul crește cu toate că mari suprafețe de pămînt fertil rămîn nefolosite.

Una din marile greutăți din această țară, care este sub nivelul mării, constă în desele inundații. Cînd apele amenință plantațiile de trestie de zahăr, marii proprietari deschid digurile pe pămînturile țăranilor și apa devastează totul în drumul ei, aruncînd într-o mizerie și mai mare familiile țăranilor muncitori.

În cea de a treia fotografie se observă contururile cenușii ale unui hangar pe un cîmp, la poalele munților. Alături era scris: „Cîmpurile de grîu au fost rase, pădurile retezate. Căruțelor și tractoarelor le-au luat locul tunurile și avioanele". Acolo unde se găseau înainte pămînturi fertile, acolo unde se găseau căminele țăranilor, se găsesc acum aerodromuri și baze militare ale trupelor străine. Fotografia era din Germania occidentală. Tinerii din satele Germaniei apusene ca și din multe alte țări desfășoară o luptă curajoasă împotriva confiscării pămîntului lor, împotriva construirii bazelor militare pe aceste pămînturi.

În timp ce priveam cele trei fotografii, am auzit pe un tînăr de lîngă mine spunînd : „Trebuie să luptăm pentru ca asemenea lucruri îngrozitoare să nu se mai petreacă în nici o țară din lume".

OCTAVIAN PALER

Să se pună capăt acțiunilor piraterești americano-ciankaișiste

Lucrările Comitetului Politic Special al O. N. U.

NEW YORK 15 (Agerpres). — TASS transmite :

Luînd cuvîntul la 13 decembrie a.c. în Comitetul Politic Special al O.N.U., reprezentantul U.R.S.S., I. A. Malik, a subliniat că problema încălcării libertății navigației pe mare în zona mărilor Chinei, inclusă pe ordinea de zi a celei de a 9-a sesiuni a Adunării Generale la propunerea delegației sovietice, prezintă o mare importanță internațională. Acțiunile piraterești ale ciankaișiștilor prejudiciază serios navigația comercială a multor state în zona mărilor Chinei și agravează încordarea în relațiile internaționale. Organizația Națiunilor Unite trebuie să examineze situația anormală creată în zona mărilor Chinei în urma atacurilor sistematice ale ciankaișiștilor împotriva unor vase comerciale străine și să ia măsuri pentru a pune capăt unor asemenea atacuri și pentru a împiedica repetarea lor în viitor. Acțiunile piraterești amintite reprezintă o încălcare grosolană a principiului unanim recunoscut al libertății navigației în largul mării. Ele constituie crime pe care Organizația Națiunilor Unite trebuie să le condamne în mod hotărît, cu atît mai mult cu cît vina pentru aceste acțiuni o poartă nu numai ciankaiștii, ci și acei care îi controlează și îi încurajează.

Reprezentantul U.R.S.S. a subliniat că atacurile piraterești în zona mărilor Chinei, care continuă de multă vreme, sînt săvîrșite în largul mării împotriva a zeci de vase comerciale aparținînd diferitelor state. Totodată, mulți cetățeni ai acestor state făcînd parte din echipajele vaselor comerciale au fost supuși unor violențe brutale, ajungînd pînă la răpiri și omoruri. Încărcăturile multor vase comerciale au fost jefuite. O serie de vase capturate și membrii echipajelor lor continuă să se afle și astăzi în mîinile piraților.

Încercările S.U.A. de a se eschiva de la răspunderea ce le revine pentru acțiunile piraterești sistematice săvîrșite împotriva vaselor comerciale străine în zona mărilor Chinei, a declarat Malik, sînt cu totul lipsite de temei.

Crimele săvîrșite sub aripa protectoare a flotei maritime militare a S.U.A. nu pot fi justificate în nici un fel în fața opiniei publice mondiale ; ele stîrnesc indignarea legitimă a tuturor popoarelor iubitoare de pace. Ele constituie o încălcare grosolană a principiului unanim recunoscut al libertății navigației în largul mării.

Interesele menținerii păcii și întăririi colaborării internaționale cer intervenția neîntîrziată a Organizației Națiunilor Unite în această problemă. În conformitate cu aceasta, delegația sovietică prezintă spre examinare Comitetului Politic Special următorul proiect de rezoluție :

„Adunarea Generală, constatînd că în ultima vreme în zona mărilor Chinei au devenit mai frecvente cazurile cînd vase maritime militare, care își au baza în insula Taivan și care se află sub controlul autorităților Statelor Unite ale Americii, săvîrșesc în largul mării atacuri piraterești împotriva vaselor comerciale a diferite țări, capturează aceste vase și comit acte de violență brutale împotriva membrilor echipajelor lor, considerînd că asemenea acțiuni constituie o violare flagrantă a principiului unanim recunoscut al libertății navigației în largul mării, creează obstacole serioase în calea comerțului internațional și duc la agravarea situației în Extremul Orient, condamnă cu hotărîre aceste acțiuni și cheamă guvernul Statelor Unite ale Americii să ia măsurile necesare pentru a nu admite repetarea pe viitor a unor asemenea acțiuni și pentru a elibera vasele comerciale străine și echipajele lor, reținute în porturile Taivanului".

Deschiderea congresului împuterniciților cooperației meșteșugărești din U. R. S. S.

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite :

La 14 noiembrie s-a deschis la Kremlin cel de al II-lea Congres unional al împuterniciților Cooperației meșteșugărești. La Congres participă peste 400 delegați, reprezentînd mai mult de 2.000.000 de persoane aparținînd organizațiilor cooperatiste meșteșugărești din Țara Sovietică.

Delegații au primit cu căldură mesajul de salut adresat Congresului de C.C. al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., care a fost citit de A. N. Kosîghin. În mesaj se spune printre altele :

„Cooperația meșteșugărească a Uniunii Sovietice, din care face parte o numeroasă armată de oameni ai muncii, ocupă un loc important în economia națională a țării, artelurile ei produc anual pentru populație mărfuri în valoare de zeci de miliarde de ruble.

În prezent, cînd în țară se înfăptuiește largul program de realizare a unui avînt rapid al tuturor ramurilor economiei naționale și de ridicare continuă a bunăstării materiale a poporului sovietic, crește și mai mult rolul cooperației meșteșugărești, chemată ca, împreună cu industria de stat, să sporească considerabil producția bunurilor de larg consum".

Raportul de activitate al Cooperației meșteșugărești pe ultimii patru ani a fost prezentat de Alexei Petrușev, președintele conducerii Consiliului Central al Cooperației meșteșugărești din U.R.S.S.

Raportorul a subliniat că Cooperația meșteșugărească ocupă un loc important în economia națională a Uniunii Sovietice. Cele peste 15.000 de arteluri ale Cooperației meșteșugărești dau mai mult de o treime din producția de mobilă, îmbrăcăminte tricotată, mai mult de jumătate din producția de vase de bucătărie de fontă, emailate și de aluminiu și jucării produse în Țara Sovietică. Artelurile produc o mare cantitate de articole de uz casnic pentru populația sătească și materiale de construcție.

În raportul de activitate au fost caracterizate amănunțit sarcinile care stau în fața membrilor Cooperației meșteșugărești pentru extinderea continuă a producției, îmbunătățirea calității și a sortimentului ei. S-a subliniat în mod deosebit necesitatea atragerii pe scară largă a tuturor membrilor artelurilor la controlul asupra activității organizațiilor cooperatiste.

După raportul Comisiei de Revizie au început dezbaterile.

La lucrările Congresului participă A. N. Kosîghin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și N. N. Șatalin, secretar al C.C. al P.C.U.S.

Oameni cu harul vorbirii

La prima vedere s-ar părea că brigăzile de tineret din întreprinderile din orașul Arad merg bine, mai ales atunci cînd tovarășul Leahu Nicolae prim-secretar al comitetului orășenesc U.T.M., îți prezintă situația pe oraș. Cu mult har, el îți vorbește de existența în întreprinderi a 117 posturi utemiste de control și a 270 brigăzi de tineret care desfășoară o activitate rodnică.

Vocea lui devine gravă cînd amintește de întrecerea socialistă care a cuprins 11.140 tineri, sau cînd îți spune că posturi utemiste de control mai instruite ca la uzinele „30 Decembrie" mai rar, că brigăzi mai organizate ca la uzinele „Teba" nici că se mai află și că nu mai există așa situații bune ca la uzinele „Gh. Dimitrov" unde mai fiecare tînăr aplică cîteva metode înaintate.

Orice om, ascultînd această expunere ar exclama : „Strașnici oameni mai are comitetul orășenesc U.T.M. !"

Ajuns în întreprinderi încerci însă o mare dezamăgire. Unii secretari ai comitetelor organizațiilor de bază U.T.M. din întreprinderi sînt asemenea tovarășului Leahu. Cît har au în vorbire oamenii ăștia !

Mai modest ceva pare să fie Crișan Ion, secretarul comitetului U.T.M. de la uzinele „30 Decembrie". El amintește de existența în uzină a 18 posturi utemiste de control — nu de 25, ca tovarășul Leahu. Dar ...posturi utemiste, care desfășoară activitate... Unul din aceste posturi e cel de la sectorul țesătorie, al cărui responsabil este tînărul Orbulescu Nicolaie. Ultimul raid l-a făcut... cu patru luni în urmă. Actualmente responsabilul nu-și mai amintește de membri, dar nici să fi fost vreodată instruit de vreun membru din comitetul U.T.M. Am mers mai departe la sectorul de filatură. Aici tovarășul Crișan și-a pierdut calmul.

Cînd tînărul Suciu Moise a auzit că este responsabilul postului utemist de control, a întrebat tare, dornic parcă să audă tot sectorul. „De cînd bre ?" Aceasta l-a făcut pe tovarășul Crișan să adauge grăbit : „Posturi sînt ele, numai că... trebuiesc reorganizate". Sînt posturi nu-i vorbă : 18 în hîrtii la comitetul U.T.M. și 25 în situații la tov. Leahu. În schimb, unele tinere ca țesătoarele Baraki Ans și Traunbenchi Ana, dau adesea pînză cu multe defecte. Ambele de abia reușesc să obțină o calitate de 75-80 la sută. Tinerii Merk Eva și Daniel Mihai, pe lîngă faptul că dau pînză cu defecte, au atitudine nejustă față de muncitorii vîrstnici. Obiceiul de a lăsa mașinile pline de scame, de a veni cu întîrziere la lucru este frecvent la acești tineri. Cît sprijin ar fi dat posturile utemiste de control în schimbarea unor asemenea atitudini față de muncă ! Satirizînd codașii și popularizînd inițiativele în muncă, ele aveau menirea să trezească în fiecare tînăr dorința de a lucra mai bine.

Precum știm din spusele tovarășului Leahu, brigăzi mai organizate ca la uzinele „Teba" nu s-au mai pomenit. Aici, în afară de brigada de la sectorul filatură, condusă de tînăra Săpău Valentina, celelalte nu-și trăiesc viața.

Ar mai fi brigada de la sectorul țesătorie, condusă de tînăra Rappot Terezia. Dar cum de mai bine de 6 luni brigada n-a mai ținut nici o consfătuire, tînăra Rappot — după cum declară — „a crezut că a fost schimbată din această funcție" și „nu s-a mai socotit responsabila brigăzii". De fapt, tov. Sayer Magdalena, care răspunde din partea comitetului orășenesc U.T.M. de uzinele „Teba", recunoaște, nu fără părere de rău, că aceasta e o lipsă serioasă a comitetului U.T.M., dar mai cu seamă a ei. A fi autocritic, vezi, asta e o mare calitate.

În acest timp, tinere țesătoare ca Barbu Aurora sau Lupșa Maria, cu greu reușesc să realizeze sarcinile lor de plan, numai în proporție de 70-80 la sută. Tînărul țesător Schemeler Petru a dat luna trecută 45 m. pînză cu defecte, iar tînăra Matiș Elis, în aceeași lună, 40 m.

La uzinele „Gh. Dimitrov", tinerii nu se bucură de sprijinul comitetului U.T.M. De luni de zile nu s-a mai ținut aici nici o conferință cu caracter tehnic, nu s-a întreprins nici o acțiune prin care să se fi adus la cunoștința tinerilor importanța folosirii metodelor înaintate. Tinerii sînt lipsiți de posibilitatea de a cunoaște ceea ce-i interesează, ceea ce-i atrage, ceea ce-i specific tineretului. Pe tovarășul Crișan Emil secretarul comitetului U.T.M., rar îl găsești în uzină, iar cînd vine, nu iese din birou.

Una e situația în hîrtiile tov. Leahu, alta întîlnești pe teren. Ei, dar asta-i cam de multișor. În aceste întreprinderi, au fost chiar primul secretar, tov. Leahu și tov. Galea Remus, membru al biroului comitetului orășenesc U.T.M.

Și unul și altul au văzut cum stau treburile, dar au închis ochii și-au mers mai departe. Amîndoi au biciclete — asta e bine — dar deplasările le fac din goana acestora.

Lipsa de calificare în problemele industriei a primului secretar și a unor activiști a făcut cu putință slăbirea activității tinerilor în întreprindere. Aceasta este de altfel și pricina pentru care membrii comitetului orășenesc U.T.M. n-au făcut nimic nici pentru extinderea inițiativei utemistului Bărbat Marin. Lipsurile ce se manifestă în activitatea tineretului din unele întreprinderi din Arad necesită luarea de măsuri eficace care să îmbunătățească situația existentă. Tinerii din întreprinderi așteaptă aceste măsuri.

GH. CIRSTEA
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Arad

SPECTACOLE

JOI 16 DECEMBRIE 1954

TEATRE : **Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. :** Rigoletto; **Teatrul de Stat de Operetă:** Casa cu trei fete; **Național „I. L. Caragiale"** (Studio): Liceenii, **Național „I. L. Caragiale"** (Comedia): Fata fără zestre; **Municipal:** Cum vă place; **Tineretului:** Sînziana și Pepelea; **Studioul Actorului de Film „C. Nottara":** Mincinosul; **Armatei** (B-dul G-ral Magheru): Mașenka; **Armatei** (Calea 13 Septembrie): Cîntec despre marinarii Mării Negre; **Muncitoresc C.F.R** (Giulești): Tania; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.:** Concert de muzică ușoară romînească (ora 20,15, în sala din Calea Victoriei). Magazin de stat (ora 19.30, în sala din str. Alex. Popov nr. 23); **Circul de Stat:** Primul spectacol; **Teatrul „Țăndărică":** Umor pe sfori (în sala Baruch Berea).

CINEMATOGRAFE : **Patria, I. C. Frimu:** Cei trei mușchetari; **Republica, București:** De doi bani speranță: **Înfrățirea între popoare, Elena Pavel, Moșilor:** Epava din largul mării; **Timpuri Noi:** Oaspeți dragi în țara noastră. **Pionieria nr. 7,** Vulpoiul vopsit. Nouă puișori; **Lumina, 23 August:** Caut o nevastă; **Victoria:** Ogoare desțelenite; **Arta:** Iulius Fucik, Vineri 13; **Popular:** Intr-un port îndepărtat; **Maxim Gorki:** Ludwig van Beethoven; **Vasile Roaită:** Copilul Dunării; **Gh. Doja, Libertății:** Primăvara pe gheață; **M. Eminescu:** Marile speranțe; **Miorița, Unirea:** Profesorul Fabre; **Tineretului:** Examen de maturitate; **Alex. Popov:** Circul; **8 Martie:** Hamlet; **Donca Simo:** Descoperirea misterioasă; **Constantin David:** Poemul dragostei; **Ilie Pintilie:** O noapte la Veneția; **Munca:** Agentul nr. 13; **Aurel Vlaicu:** Chibritul suedez, Turnul fecioarei; **Flacăra:** Școala curajului; **Alexandru Sahia:** Ordinul Anna; **N. Bălcescu:** Fanfan la Tulipe; **Cultural:** Prieteni credincioși, **Gh. Coșbuc, T. Vladimirescu:** Scrisoarea cifrată; **8 Mai:** Suflete zbuciumate; **Olga Bancic:** Nu-i pace sub măslini; **Volga, Rahova:** Zilele mîniei; **1 Mai:** Scanderbeg.

Popoarele resping cu hotărîre planurile de reînviere a wehrmachtului!

Voința oamenilor sovietici

TALLIN 15 (Agerpres). — TASS transmite:

La 14 decembrie a avut loc la Tallin o adunare a reprezentanților oamenilor muncii din oraș, convocată în vederea discutării rezultatelor conferinței de la Moscova a țărilor europene.

A. Miurisep, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Estone, membru al delegației U.R.S.S. la conferința de la Moscova, a prezentat o dare de seamă despre rezultatele conferinței. Insemnătatea istorică a conferinței de la Moscova, a spus vorbitorul, constă în aceea că ea a pus în lumină cu o deosebită claritate problemele situației actuale în Europa, a stabilit sincer și deschis sarcinile ce stau în fața popoarelor iubitoare de pace în lupta pentru menținerea păcii.

Au luat de asemenea cuvîntul în sprijinul Declarației de la Moscova cazangiul Kukk, de la uzina constructoare de mașini din Tallin, Alumiae, doctor în științe tehnice, membru-corespondent al Academiei de Științe a R.S.S. Estone, Cerkasova, medic de spital la Tallin, scriitorul Sirge, Lazarev, maistru la uzina „Ilmarine" și alții.

Tineretul ungar hotărît să apere viața sa nouă

BUDAPESTA 14 (Agerpres). — În seara de 13 decembrie, tineretul din Budapesta s-a întrunit în clădirea Operei pentru a protesta împotriva reînarmării Germaniei occidentale. Tineri muncitori fruntași, țărani, studenți, au venit în mare număr la acest miting, la care au participat și Pal Szabo, președintele Consiliului Național al Frontului Popular Patriotic, Jozsef Szakali, prim secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor și numeroși activiști ai Uniunii Tineretului Muncitor. Au mai fost de față Gerhard Stuhlick, reprezentantul tineretului german în Federația Mondială a Tineretului Democrat. În cadrul mitingului Jozsef Szakali a pronunțat un discurs. După ce a dat citire scrisorilor și telegramelor de protest ale tineretului din întreaga țară, care se ridică împotriva reînarmării Germaniei occidentale, el a dat citire scrisorii de adio a tînărului muncitor ungar Imre Bekesi, care acum zece ani a luptat în Franța, pentru libertatea poporului ungar: „Noi vom muri în luptă, dar voi veți avea o altă viață". „Noi trăim această viață liberă și fericită la care au visat Bekesi și milioanele de oameni care au luptat împotriva fascismului, a continuat Jozsef Szakali. Noi nu putem îngădui ca viața noastră nouă să fie amenințată de armele fasciștilor. Tineretul ungar trebuie să protesteze din toate puterile împotriva reînarmării Germaniei occidentale.

In continuare a luat cuvîntul Pal Szabo, președintele Consiliului Național al Frontului Popular Patriotic.

In numele tineretului german a luat cuvîntul Gerhard Stuhlick. „Vorbesc în numele tineretului din întreaga Germanie — a declarat vorbitorul — și afirm că nu vom avea liniște atîta timp cît nu vom reuși să facem ca nici o mamă să nu-și mai plîngă fiul".

După numeroase alte intervenții, participanții la reuniune au adoptat un apel către tineretul din întreaga țară, chemîndu-l să protesteze împotriva reînarmării Germaniei occidentale.

Poporul cehoslovac susține cu energie hotărîrile Conferinței de la Moscova

PRAGA 15 (Agerpres). — Ceteka transmite:

La 14 decembrie a avut loc în piața Staromestska din Praga un miting de protest împotriva remilitarizării Germaniei occidentale și în sprijinul Declarației de la Moscova a Conferinței țărilor europene. Mitingul a fost organizat de comitetele central, regional și orășenesc ale Frontului Național.

În piață și pe străzile din jurul pieții s-au adunat 150.000 de oameni. A fost întîmpinată cu aplauze furtunoase apariția la tribunele de onoare a lui Antonin Zapotocky, președintele Republicii, Viliam Siroky, prim ministru, Antonin Novotny, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia, a membrilor Biroului Politic al Comitetului Central al Frontului Național, precum și a reprezentanților diplomatici ai țărilor de democrație populară. Mitingul a fost deschis de Adolf Svoboda, primarul orașului Praga. Șeful delegației guvernamentale a Republicii Cehoslovace la Conferința de la Moscova, primul ministru Viliam Siroky, a rostit o cuvîntare consacrată rezultatelor lucrărilor Conferinței de la Moscova și Declarației adoptată la această conferință.

Declarația Conferinței de la Moscova, a spus în cuvîntare Viliam Siroky, a apărut la momentul oportun. Ea exprimă faptul că sute de milioane de oameni din lumea întreagă gîndesc la fel cu fiecare cetățean al republicii noastre. Popoarele trebuie să bareze calea acordurilor de la Paris. Ele trebuie să bareze calea reînvierii militarismului în Germania occidentală.

DESCHIDEREA CONGRESULUI UNIONAL AL SCRIITORILOR SOVIETICI

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 decembrie, în marele palat al Kremlinului din Moscova s-a deschis cel de al 2-lea Congres unional al scriitorilor sovietici. In Capitala U.R.S.S. au sosit reprezentanți ai organizațiilor de scriitori din republicile unionale și autonome, din diferite ținuturi și regiuni ale țării. Printre aceștia se află scriitori de seamă ale căror nume erau cunoscute cercurilor largi de cititori încă de acum 20 de ani — în zilele primului Congres unional al scriitorilor, precum și tineri prozatori, poeți și dramaturgi al căror drum creator a început în ultimii ani. La Congres au sosit numeroși oaspeți de peste hotare — scriitori din China, Polonia, Romînia, Republica Democrată Germană, Bulgaria, Republica Democrată Vietnam, Anglia, Franța, India, Iugoslavia, Finlanda, Brazilia, Liban și din alte țări.

La deschiderea Congresului au fost de față reprezentanți ai opiniei publice din Moscova — muncitori, oameni de știință, artiști, arhitecți.

Delegații și oaspeții au salutat cu multă căldură apariția în prezidiu a conducătorilor Partidului Comunist și Guvernului Sovietic, N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, N. S. Hrușciov, N. M. Șvernik, P. N. Pospelov, M. A. Suslov, N. N. Șatalin.

Congresul a fost deschis prin cuvîntarea rostită de una din cele mai vechi scriitoare ruse. Olga Forș, ale cărei opere sînt larg cunoscute nu numai în Țara Sovietică, ci și dincolo de hotarele ei.

La propunerea scriitoarei Olga Forș, asistența s-a ridicat în picioare pentru a cinsti memoria luminoasă a lui I. V. Stalin. Olga Forș a propus de asemenea asistenței să se ridice în picioare pentru a cinsti memoria întemeietorului literaturii sovietice, Maxim Gorki, și a scriitorilor care au încetat din viață în perioada dintre primul și al doilea Congres.

In cei 20 de ani care au trecut, a spus Olga Forș, poporul sovietic a săvîrșit nenumărate fapte glorioase și eroice. Oamenii sovietici au arătat lumii întregi bărbăția și unitatea lor în anii grei ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Ei au dat dovadă de eroism reconstruindu-și țara după război.

In toți acești 20 de ani, literatura sovietică a fost întotdeauna alături de poporul său, aducîndu-și pe cît i-a stat în putință contribuția la munca lui măreață.

Olga Forș a subliniat că forța literaturii sovietice constă în aceea că se identifică cu interesele poporului. De aceea, literatura este o puternică armă a oamenilor sovietici în lupta pentru comunism.

In continuare, Olga Forș a arătat că literatura sovietică luptă cu pasiune pentru pace, pentru prietenia între popoare. In ultimul timp, forțele negre ale imperialismului încearcă să se unească în vederea unui nou război sîngeros. Relei voințe trebuie să-i opunem bunăvoința noastră și forțele oamenilor care cred într-un viitor luminos. In această privință, literatura noastră este chemată să joace un rol important. Alături de noi stă întreaga literatură progresistă a lumii. Mulți dintre cei mai buni reprezentanți ai ei asistă astăzi la Congresul nostru.

In numele scriitorilor sovietici, Olga Forș a transmis oaspeților de peste hotare un salut frățesc și prietenesc. Intreaga asistență a aplaudat călduros salutînd pe oaspeții care participă la Congres.

Olga Forș declară deschis cel de al 2-lea Congres unional al scriitorilor.

Ședința din 15 decembrie a Congresului a fost prezidată de cunoscutul scriitor sovietic Konstantin Fedin.

Delegații au ales în unanimitate prezidiul de onoare al Congresului în care au intrat membrii Prezidiului C.C. al P.C.U.S. A fost ales prezidiul Congresului în care au intrat scriitori, maeștri ai artelor, oameni de știință: Surkov, Tihonov, Fadeev, Nesmeianov, Tursun-Zade, Șolohov, Hrennikov, Ehrenburg, Forș, Fedin și alții. Congresul a ales un secretariat, precum și comisiile de validare și de redactare.

P. N. Pospelov, secretar al C.C. al P.C.U.S. a dat citire salutului adresat Congresului de către Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Pe ordinea de zi a Congresului figurează următoarele rapoarte și corapoarte: „Cu privire la situația și sarcinile literaturii sovietice", „Literatura sovietică pentru copii și tineret", „Poezia sovietică", „Literatura beletristică sovietică", „Dramaturgia sovietică", „Dramaturgia cinematografică sovietică", „Traducerea din literatura beletristică a popoarelor din U.R.S.S.", „Principalele probleme ale criticii literare sovietice", „Literatura progresistă contemporană a lumii".

Congresul ale cărui lucrări vor dura 11 zile va discuta și aproba noul statut și va alege organele de conducere ale Uniunii scriitorilor sovietici.

In ședința din 15 decembrie, Aleksei Surkov, prim-secretar al conducerii Uniunii scriitorilor sovietici, a prezentat raportul „Cu privire la situația și sarcinile literaturii sovietice".

Guvernanții occidentali încearcă să strecoare prin parlamente acordurile de la Paris

BONN 15 (Agerpres).

Miercuri dimineața au început în Bundestag dezbaterile asupra acordurilor de la Paris privitoare la reînarmarea Germaniei occidentale.

La începutul ședinței de dimineață, deputatul social-democrat, Carlo Schmidt a cerut în numele grupului parlamentar social-democrat scoaterea problemei acordului saarez de pe ordinea de zi a dezbaterilor. Propunerea a fost respinsă.

Deputatul social-democrat Wehner a prezentat apoi o moțiune în problema unității Germaniei în care se subliniază că ratificarea acordurilor de la Paris ar putea face imposibile orice fel de negocieri cu U.R.S.S. asupra unificării Germaniei.

A luat apoi cuvîntul cancelarul Adenauer, care a făcut o declarație în numele guvernului, prin care se deschidea discuția asupra acordurilor de la Paris. El s-a ocupat de problema intrării Germaniei occidentale în proiectata Uniune a Europei occidentale și în pactul Atlanticului.

El s-a ocupat pe larg de problema contribuției militare vest-germane la sistemul militar agresiv al Occidentului.

In legătură cu problema asigurării păcii și securității colective în Europa, Adenauer, netinînd seama de puternicul curent de opinie din Germania occidentală în favoarea tratativelor a respins pur și simplu ideea coexistenței pașnice.

Expunerea lui Adenauer referitoare la acordul franco-german asupra Saar-ului a fost întreruptă de nenumărate ori de reprezentanții opoziției. Declarația cancelarului: „Am reușit să stabilim în țară condiții corespunzătoare exigențelor sociale", a stîrnit protestele vehemente ale social-democraților, Adenauer fiind silit să-și întrerupă expunerea timp de 10 minute.

Luînd cuvîntul, conducătorul opoziției, Ollenhauer, a declarat: „Grupul parlamentar social-democrat este de părere că acordurile de la Paris nu sînt compatibile cu politica care susține că reunificarea Germaniei în libertate trebuie să fie sarcina primordială a politicii germane".

Deputatul Thomas Dehler, șeful grupului partidului liber democrat, care a luat cuvîntul ultimul, s-a pronunțat în favoarea ratificării acordurilor.

Dezbaterile asupra ratificării acordurilor de la Paris vor fi reluate joi dimineața.

☆

ROMA 15 (Agerpres). — In seara zilei de 13 decembrie au început la Camera italiană dezbaterile asupra proiectului de lege în legătură cu ratificarea acordurilor de la Paris cu privire la crearea așa-zisei „Uniuni a Europei Occidentale" și la militarizarea Germaniei occidentale.

Deputatul socialist Basso a chemat pe social-democrații din Italia să răspundă la chemarea social-democraților din Germania occidentală care luptă împotriva înarmării și cer tratative între cele patru mari puteri în problema unificării pașnice a Germaniei.

Deputatul Luigi Longo, secretar general adjunct al Partidului Comunist Italian, a făcut o amplă analiză a situației internaționale.

Luigi Longo a subliniat că acordurile de la Paris ar duce la îndepărtarea definitivă a rezolvării problemei germane și ar eterniza scindarea Germaniei.

☆

BRUXELLES 15 (Agerpres). — După cum transmite corespondentul din Bruxelles al agenției Reuter, comisia pentru afacerile externe a Camerei inferioare a parlamentului belgian a aprobat la 14 decembrie proiectul de lege în legătură cu acordurile de la Paris privind reînarmarea Germaniei. Reprezentantul comisiei a declarat că dezbaterile și votul asupra proiectului de lege în Camera inferioară a parlamentului belgian vor avea loc în luna ianuarie.

Guvernul S. U. A. împiedică repatrierea a 35 studenți chinezi

PEKIN 15 (Agerpres). — China Nouă transmite:

În timp ce Departamentul de stat al S.U.A. cere zgomotos eliberarea celor 13 spioni americani condamnați, el a comunicat că refuză să aprobe plecarea în patrie a 35 studenți chinezi.

Guvernul S.U.A. reține cu forța peste 5.000 studenți chinezi și refuză să le permită reîntoarcerea în patrie.

Studenții chinezi din Statele Unite sînt cetățeni chinezi întocmai cum locuitorii americani din China sînt cetățeni americani. Potrivit dreptului internațional, guvernul nici unei țări nu poate împiedica pe cetățenii străini de a părăsi teritoriul țării atît timp cît aceștia nu au încălcat legile. Acesta este principiul care călăuzește guvernul chinez în comportarea sa față de locuitorii americani din China. Întrucît guvernul american nu a formulat nici o acuzație legală împotriva acestor studenți chinezi și nici nu a pretins că ei nu și-ar fi îndeplinit anumite obligații legale, guvernul S.U.A. nu are dreptul să-i rețină și să-i împiedice de a părăsi teritoriul Statelor Unite.

Guvernul S.U.A. nu are dreptul să rețină cu forța studenții chinezi, tot așa cum nu are dreptul să ceară eliberarea spionilor americani condamnați. Reținerea forțată a studenților chinezi de către Guvernul S.U.A. este o dovadă limpede a încălcării flagrante de către S.U.A., a dreptului internațional.

Sesiunea Consiliului General al F. S. M.

VARSOVIA 15 (Agerpres). — TASS transmite:

În ședința din dimineața zilei de 14 decembrie a celei de a 7-a sesiuni a Consiliului General al Federației Sindicale Mondiale s-au încheiat discuțiile pe marginea celui de al doilea punct de pe ordinea de zi — Carta drepturilor sindicale ale oamenilor muncii și campania internațională pentru apărarea și cucerirea drepturilor sindicale și democratice.

Cuvîntul de închidere a fost rostit de Giuseppe Di Vittorio, președintele F.S.M. El a subliniat că toate cuvîntările rostite în cadrul sesiunii au vădit necesitatea și urgența adoptării Cartei drepturilor sindicale ale oamenilor muncii.

Sesiunea Consiliului General al Federației Sindicale Mondiale a adoptat o rezoluție generală pe marginea primului punct de pe ordinea de zi.

Dulles la Paris

NEW YORK 15 (Agerpres). — TASS transmite:

Departamentul de Stat a anunțat că secretarul de stat al S.U.A., Dulles, va pleca la Paris pentru a lua parte la sesiunea anuală a consiliului Uniunii Atlanticului de nord (N.A.T.O.), care va începe la 17 decembrie.

Împreună cu Dulles vor pleca ministrul de Finanțe al S.U.A. Humphrey, șeful direcției pentru operațiunile cu străinătatea Stassen; locțiitorul ministrului Apărării al S.U.A. Anderson și alte persoane oficiale. După cum rezultă din relatările presei, delegația americană intenționează să obțină la apropiata sesiune a consiliului o nouă accentuare a eforturilor militare ale țărilor participante la N.A.T.O.

Presa subliniază de asemenea că Dulles urmărește ca în timpul șederii sale la Paris, să „întărească" poziția lui Mendes-France pentru a asigura ratificarea acordurilor de la Paris de către Adunarea Națională.

O declarație a guvernului sovietic în legătură cu acordul americano-ciankaișist

MOSCOVA 15 (Agerpres). —

La 15 decembrie a. c. a fost dată publicității o declarație a Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. în legătură cu așa-numitul „tratat de securitate mutuală" semnat la 2 decembrie 1954 la Washington între Statele Unite ale Americii și clica lui Cian Kai-și.

De la Ministerul de Externe al U.R.S.S.

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. mulțumește tuturor organizațiilor și persoanelor care au trimis guvernului Uniunii Sovietice condoleanțe în legătură cu încetarea din viață a lui A. I. Vîșinski, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

ȘTIRI SPORTIVE

In cea de a 17-a rundă a finalei campionatului de șah al R.P.R. s-a terminat numai o singură partidă: Halic-Mititelu, care a fost dată remiză după 15 mutări.

La celelalte mese de joc lupta a fost deosebit de dîrză. Soos, cu negrele a jucat excelent în fața lui Bălănel și la întrerupere are dama pentru turn și o piesă ușoară. Partida Troianescu-Costea s-a întrerupt într-o poziție blocată, dar cu majoritatea figurilor grele pe tablă, ceea ce lasă să se întrevadă o continuare disputată.

In partidele Seimeanu-Suta, I. Szabo-Samarian și M. Rădulescu—G. Alexandrescu, situația este echilibrată. Karacsony are avantaj la Partos, Ghițescu la Radovici și Nacht la Weissman. Intr-o poziție grea a întrerupt Ciocîltea partida cu Drimer.

Astăzi se joacă partidele din runda 18-a.

☆ La 14 decembrie s-a desfășurat la Cairo întîlnirea internațională prietenească de lupte clasice între echipele selecționate ale Uniunii Sovietice și Egiptului. Luptătorii sovietici au obținut victoria cu scorul de 8—0.

Stau la masă, aplecat asupra ultimelor numere de ziar. Citesc plin de revoltă și indignare știrile sosite din apus.

Bonn, corespondentul agenției „Reuter" transmite... partea americană din înalta comisie aliată a pus în libertate „pe cuvînt de onoare" 84 criminali de război...

Paris... autoritățile americane din Werl au pus în libertate încă un criminal de război condamnat pentru crime împotriva omenirii. Este vorba de criminala de război Margarethe Kabe, condamnată la închisoare pe viață pentru faptul că a gazat 3.000 femei deținute în lagărele de exterminare naziste...

Bonn... In Germania occidentală continuă eliberarea criminalilor de război naziști...

Nu pot să continui. La fiecare rînd un fior rece îmi trece prin tot trupul. Pumnii mi se încleștează aproape fără să vreau. Nu pot să cred ochilor. E cu putință să fie adevărat? E cu putință ca acei generali care, cu cîțiva ani în urmă, delimitau pe hartă locurile unde să se construiască faimoasele „Vernichtungs lagers" (lagăre de exterminare), azi să lucreze din nou cu harta în mînă și să stabilească locurile cazărmilor pentru wehrmachtul reînviat? E cu putință ca acei generali care mai ieri au aprins focul în crematoriile de la Auschwitz și Maidanek, de la Dachau și Mathausen, să lucreze astăzi nestingheriți la planurile demente ale dezlănțuirii unui nou incendiu mondial, mai uriaș și mai pustiitor?

Nu! Acest lucru nu trebuie să se întimple! Grozăviile trecutului nu trebuie să se repete! Împotriva tuturor încercărilor de a dezlănțui un nou război mondial și în primul rînd împotriva reînvierii wehrmachtului, protestează toate popoarele care au cunoscut barbaria militarismului german, protestează toate popoarele iubitoare de pace.

Acestor glasuri de protest, pline de forță și hotărîre, mi-alătur și eu protestul meu, ca fost deținut nr. 112.398 în lagărele naziste de exterminare: Auschwitz, Kaufernig și Landsberg.

Protestul meu pornește dintr-o ură adîncă, fără de margini. Urăsc fascismul, urăsc wehrmachtul pentru că mi-a ucis mama.

...În poarta uriașului vernichtungs-lager Auschwitz, ofițerii „S.S." și „Wehrmacht" ne-au despărțit familia.

Cu cinismul și cu bestialitatea de vandali care-i caracterizează, reprezentanții „wehrmachtului" ne-au liniștit că nu-i vorba de despărțire, ci — chipurile — de o grijă deosebită față de mame și copii. „Barăcile sînt departe, spuneau ei, de aceea mamele și copiii vor fi transportați cu camioanele". Mama n-a plîns. În ochii ei se citea totuși groaza ca în fața unei primejdii presimțite. L-a luat pe Valentin (fratele cel mai mic) în brațe. Ceilalți doi, Cornel și Cornelia (doi frați gemeni, de 14 ani) s-au prins de paltonul ei. Așa, împreună, au pornit spre camioanele promise, în rînd cu toate mamele și copiii din „transportul" cu care am sosit.

Realitatea am aflat-o a doua zi. Mama cu cei 3 frați, împreună cu toate mamele și copiii sosiți în aceeași zi, au mers direct în camera de gazare, așa cum au mers zi de zi, ani și ani de-a rîndul, toate mamele și copiii care au fost deportați la Auschwitz.

Pentru faptul că mama n-a ajuns să-și vadă copiii mari, pentru faptul că n-a ajuns să trăiască zilele însorite de azi la care a visat atît de mult, pentru durerea și chinurile nemaipomenite prin care a trecut trebuind să privească neputincioasă cum i se sufocă copiii, pentru moartea groaznică pe care a avut-o, pentru toate mamele omorîte în camerele de gazare din Auschwitz, și în memoria lor sfîntă, protestez împotriva reînvierii odiosului wehrmacht.

Urăsc fascismul, urăsc wehrmachtul pentru că mi-a ucis trei frați.

...Cînd am fost deportați la Auschwitz, fratele mai mic, Valentin, nu apucase să învețe întreg alfabetul. Ultimele litere le-a învățat în cele patru zile și patru nopți cît a durat drumul din ghetoul de la Cluj și pînă la Auschwitz. Cînd am coborît din tren și am fost luați în primire de către trupele „S.S." și „Wehrmacht", care formau paza lagărului, frățiorul a izbucnit în plîns. Luîndu-ni-se toate lucrurile, i s-a luat și lui tăblița pe care o ținea în mînă... Sărmanul, el nu putea ști că peste o oră nu va mai avea nevoie nici de tăbliță, nici de condei. N-avea de unde ști că peste o oră, aruncat în flăcările crematoriului, nu se va mai întîlni niciodată cu jucăriile care-i erau atît de dragi.

Cei doi frați gemeni, Cornel și Cornelia, urmau fără frecvență cursurile clasei a III-a la un liceu din Cluj. Deportarea a început cu cîteva zile înainte de sesiunea de examene. Nu s-au mai putut prezenta la examene. Pe tren, în drum spre Auschwitz, nu se gîndeau prea mult la primejdia ce-i aștepta. Se frămîntau mai mult pentru faptul că vor uita ceea ce au învățat și le va fi greu să se pregătească pentru noua sesiune. Continuau să vorbească despre planurile lor de viitor, despre ceea ce vor face după absolvirea liceului, cînd vor fi mari...

Planurile lor s-au spulberat, iar trupurile mici, firave au fost înghițite de flăcările crematoriului care au mistuit, fără excepție, toți copiii pînă la 14 ani ce au fost deportați la Auschwitz.

Pentru jocul zdrobit al copiilor, pentru visele frînte ale tinerilor, pentru suferințele zecilor și sutelor de mii de copii și tineri uciși cu atîta bestialitate și în numele lor, protestez împotriva reînvierii wehrmachtului.

Urăsc werhmachtul pentru că mi-a ucis tatăl.

...Tata a scăpat din Auschwitz. A fost transportat la Mathausen. Dar soarta nu i-a fost mai bună.

Cu precizia și bestialitatea care-i caracterizează, generalii lui Hitler s-au îngrijit ca în toate lagărele, care împînzeau pe atunci țările Europei supuse cizmei prusace, să domnească aceeași cruzime, exterminarea în masă făcîndu-se peste tot după metodele stabilite și în ritmul ordonat, fără întrerupere.

Foamea și frigul, schingiuirile și torturile la care a fost supus, dorul după soție și după copiii săi, dorul după meleagurile natale au ros încetul cu încetul forța fizică și morală a tatii. S-a prăpădit la Kusen II, la cîțiva kilometri de „faimosul" Mathausen.

Pentru zecile și sutele de mii de tați și copii, de frați și surori care s-au stins din viață departe de ai lor, uciși cu bestialitate fără seamăn la Mathausen și Buchenwald, la Dachau și Landsberg, la Treblinca și Kaufering, protestez împotriva reînvierii wehrmachtului.

Urăsc fascismul, urăsc wehrmachtul, pentru fiecare lună și săptămînă, pentru fiecare zi și ceas, pentru fiecare clipă petrecută în umbra crematoriului de la Auschwitz.

E greu să spui ce-a fost mai groaznic, mai chinuitor la Auschwitz: să înduri foamea și bătăile, sau să privești flăcările crematoriului care ți-au mistuit mama și frații? Să trăiești fără să ai măcar nume, doar un număr pe tăblița atîrnată de gît, sau să conduci cu privirea zi de zi, un nou grup de prieteni care se îndrepta spre camera de gazare? Toate au fost groaznice, toate au fost nespus de chinuitoare. Totuși, ori de cîte ori mă gîndesc la Auschwitz, prima imagine care îmi trece prin minte este selecționarea.

...Se făcea de obicei seara. Canibalul Mengele, de altfel doctor și căpitan „SS", venea personal să „selecționeze" pe cei care erau considerați slabi pentru a mai munci și deci în noaptea următoare trebuiau trimiși la crematoriu. Stăteam în rînduri de cîte 5, în pielea goală. De emoție, de spaima dinaintea morții, sudoarea curgea șiroaie pe noi. Liniștea de mormînt era întreruptă rar de cuvinte abia șoptite: „Dacă te selecționează pe tine, nici eu nu mai vreau să mai rămîn în viață, merg cu tine, intrăm deodată în camera de gazare". „Nu, rămîi, poate scapi cu viață și o să mă poți răzbuna" — vorbeau frații între ei.

Apoi se opreau și aceste șoapte. Liniștea de mormînt se lăsa din nou peste tot lagărul. Deodată se auzea o melodie fluierată: semn că Mengele a sosit și a început selecționarea. Fără să-și întrerupă fluieratul, Mengele trecea prin fața frontului cu pași repezi, arătînd cu degetul spre rîndurile condamnate. În clipa următoare, rîndurile respective erau scoase din front și duse într-un bloc. Noaptea, soseau faimoasele camioane negre în care erau îmbarcați de către „SS"-iști cei „selecționați". Apoi, camioanele porneau spre crematoriu. Se auzeau țipete și plînsete, strigăte: „mamă", „tată" și nume de frați. Apoi tot mai tare răsunau în cor cuvintele: „Moarte fascismului", „Răzbunați-ne!"

In amintirea prietenilor pe care i-am auzit strigînd în drum spre camera de gazare „Moarte fascismului"", în amintirea și în numele tuturor acelora care au murit cu acest strigăt pe buze, protestez împotriva repetării trecutului, împotriva reînvierii wehrmachtului.

Pentru ca să stingă focurile în crematorii și să distrugă din temelii camerele de gazare, pentru ca să scape popoarele Europei de cizma fascistă, și-au vărsat sîngele cei mai buni fii ai popoarelor sovietice.

In semn de adîncă recunoștință și de cinstire a eroicilor ostași sovietici care și-au dat viața pentru eliberarea omenirii de sub jugul fascismului hitlerist, protestez împotriva încercărilor de profanare a acestor jertfe de sînge, protestez împotriva reînvierii wehrmachtului.

Protestul meu pornește nu numai dintr-o nemărginită și cumplită ură ce o nutresc împotriva fascismului și wehrmachtului, ci și din marea, nesfîrșita dragoste pentru viață.

Mi-e dragă viața nouă pe care o trăiesc. Mi se umple inima de bucurie cînd mă gîndesc că în casa din Șoimeni, în care am fost arestat de jandarmii lui Horthy, acum este un cămin cultural, unde oameni ai muncii romîni, unguri și evrei, înfrățiți în muncă, își petrec ceasurile de odihnă. Mă bucur că pot să fac planuri îndrăznețe și să le înfăptuiesc în patria mea dragă la care n-am încetat să mă gîndesc niciodată, nici cînd stăteam nemișcat în umbra crematoriului de la Auschwitz, nici cînd lucram muncă grea de robot, mînat din urmă de biciul unui „S.S."-ist în lagărele din Bavaria. Mă bucură succesele mele, ale prietenilor mei și ale întregului popor și nu mă înspăimîntă nici greutățile.

Mă bucură faptul că tînăra generație a patriei mele are căi largi, deschise spre viitor, că ea își poate permite astăzi visele cele mai îndrăznețe cu siguranța că și le va îndeplini. Mă bucur că în rîndurile acestei tinere generații de cîteva săptămîni a început să facă primii pași și copilul meu. Nu vreau ca viitorul luminos al copilului meu și al tuturor copiilor din întreaga lume să fie întunecat de norii războiului. Nu vreau ca copilul meu să crească în urletul sirenelor de alarmă și în bubuitul tunurilor...

Știu că azi, cînd foștii generali hitleriști, susținuți de cercurile agresive imperialiste americane sînt scoși din închisori și puși să alcătuiască planurile unei noi agresiuni, să recruteze carne de tun necesară noilor unități ale wehrmachtului, nu-i suficient să nu vrei. Știu că nu-i suficient nici măcar să protestezi. E nevoie să lupți. Da, pentru ca trecutul să nu se repete, pentru ca pacea să învingă războiul, pentru ca viața să triumfe, trebuie să lupți.

Și eu sînt hotărît să lupt! Să lupt împotriva wehrmachtului, împotriva războiului, pentru viață. Sînt hotărît să lupt acum pe locul meu de muncă, muncind azi mai bine ca ieri și mîine mai bine ca azi. Dar dacă va fi nevoie, voi ști să fac orice sacrificiu, voi ști să-mi vărs și sîngele, pentru ca trecutul să nu se repete, pentru ca viața să triumfe.

LUSTIG OLIVER
fost deținut nr. 112.398

REDACȚIA: București, Piața Scînteii. Tel. Nr. 7.51.00. Secția scrisori Tel. 7.80.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.